Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com

Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi

Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για την εβδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 20-27/11/2012

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ – ΤΑΞΙΚΑ ΝΕΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Και ξαφνικά ...
τα ΜΜΕ δεν ήθελαν να ακούσουν για φοροδιαφυγή και σκάνδαλα

Την περασμένη βδομάδα, η Δέφτερη Ανάγνωση δημοσίευσε την πληροφορία ότι μια λίστα με άτομα, τα οποία είχαν καταθέσεις στο εξωτερικό είχε ανασυρθεί από τα συρτάρια των «υπευθύνων» και ζητήθηκε από τους υπάλληλους να κάνουν έλεγχο στους φορολογικούς φακέλους των εμπλεκομένων. Ήταν μια είδηση, η οποία μπορούσε να ελεγχθεί και σαφώς έκρυβε μια σειρά από μικρές και μεγάλες ειδήσεις για τα πρωτοσέλιδα των ΜΜΕ. Αν υποθέσει, βέβαια, κάποιος ότι ο στόχος των ΜΜΕ είναι, έστω, η προσέλκυση αναγνωστών (σε μια εποχή που κυκλοφορούν διάφορες ειδήσεις για λίστες φοροφυγάδων), μια κυπριακή λίστα στη δημόσια υπηρεσία θα ήταν, έστω και θεαματικά, ενδιαφέρουσα.

Τίθενται δύο βασικά ερωτήματα:

1. Γιατί δεν διερευνήθηκε η λίστα προηγουμένως;
2. Γιατί κάποιοι έχουν καταθέσεις στο εξωτερικό; Αν αυτές οι καταθέσεις αφορούν επενδύσεις, είναι ένα θέμα. Αν, όμως, αφορούν καταθέσεις σε ξένες τράπεζες, τότε μπορεί ο στόχος να είναι να αποφύγουν μερικοί το κυπριακό φορολογικό καθεστώς. Αυτοί, δηλαδή, οι οποίοι ζητούν από το κράτος να προστατεύει, κατά τα άλλα, τις επιχειρήσεις και τις επενδύσεις τους (λ.χ. όσοι είναι ιδιοκτήτες ΜΜΕ ή όσοι εμπλέκονται με τον τραπεζιτικό τομέα), μεταφέρουν τα χρήματα ή τα κέρδη τους αλλού; Διότι, προφανώς, δεν μιλούμε για εργαζόμενους.

Η σιωπή των ΜΜΕ ίσως να μην ήταν τυχαία. Στη λίστα, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, συμπεριλαμβάνονται μεγαλομέτοχοι - ιδιοκτήτες σε ΜΜΕ: ο ένας παίρνει τόκους δεκάδων

χιλιάδων ευρώ, ενώ για ένα άλλο οι τόκοι φαίνονται να είναι πολύ περισσότεροι. Με τέτοιους τόκους οι καταθέσεις θα πρέπει να κυμαίνονται στις εκατοντάδες χιλιάδες η τα εκατομμύρια.

Την Τρίτη ο Φιλελεύθερος είχε πρωτοσέλιδη αναφορά για επιστολή της επιτροπής Ελέγχου της Βουλής στον Υπουργό οικονομικών για την πρόθεση της να εξετάσει το καθεστώς και τη δυνατότητα φορολογικού ελέγχου «των κυπρίων καταθετών του εξωτερικού». Η εστίαση, όμως, ήταν στις καταθέσεις στην Ελβετία. Από την άλλη η κίνηση για μπλοκάρισμα νομοσχεδίων στην Βουλή για «name and shame» της φοροδιαφυγής, συνεχίζεται. Ίσως η επιτροπή Ελέγχου να πρέπει να διερευνήσει και την επιτροπή οικονομικών της Βουλής για την καθυστέρηση.

Όσον αφορά στην ίδια τη λίστα στην Δημόσια Υπηρεσία, σύμφωνα με τις πληροφορίες μας, έκλεισε ο πρώτος κύκλος που είχε ως στόχο να επιβληθεί φόρο άμυνας επί των τόκων και τώρα άρχισαν η εξέταση της προέλευσης των χρημάτων και ο έλεγχος της πιθανότητας φορολόγησής τους στη Κύπρο.

Απότομη αλλαγή σκηνικού: Αντιμνημονιακό ρεύμα, συμφωνία στα χρηματοπιστωτικά και αποικιακές απαιτήσεις

Η ΤΡΟΙΚΑ είναι μέρος της Ευρωπαικής μας οικογένειας, όπως λέγαμε το 2004. Κάθε οικογένεια έχει και ένα θείο τοκογλύφο.

Τα δεδομένα στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα κινούνται σε πολλαπλές κατευθύνσεις: φαίνεται να υπάρχει μια, κατ' αρχήν σύγκλιση στα θέματα που αφορούν στις τράπεζες, ενώ στον κοινωνικό τομέα, η τρόικα φαίνεται να υιοθετεί νέες «αποικιοκρατικές» θέσεις. Τα ΜΜΕ συνέχισαν να προσπαθούν να καλλιεργήσουν υστερία μεν, αλλά μετά από την περασμένη Πέμπτη άρχισε μια μεταστροφή – ξαφνικά εμφανίστηκε αντιμνημονιακά και μια μερίδα του κέντρου – τόσο γύρω από τον Λιλλήκα, όσο και η Α. Παπαδοπούλου του ΔΗΚΟ. Σε αυτό το πλαίσιο, το ΔΗΣΥ αναδιπλώθηκε κάπως, αλλά εξαπέλυσε, μέσα από τον Πολίτη της Κυριακής, νέα επίθεση προσπαθώντας να

καλλιεργήσει, πάλι, κλίμα πανικού. Ενδεχομένως, το αίσθημα ότι οι απειλές για στάση πληρωμών αλλά και τα ορόσημα δεν λειτουργούν πια και οδηγούν την Πινδάρου σε νέες ακροβασίες.

Τα ΜΜΕ συνεχίζουν τις πιέσεις επικαλούμενα τις ανάγκες των τραπεζών

Μέχρι την Πέμπτη 15/11, το βασικό κλίμα από τα ΜΜΕ ήταν απειλητικό, χωρίς όμως να υπάρχει η προηγούμενη εστίαση σε κάποια ημερομηνία ορόσημο – κάπου το φιάσκο της 12ης Νοεμβρίου είχε γίνει κατανοητό. Αλλά την Πέμπτη το κλίμα ήταν βαρύ από το πρωί – ο Φιλελεύθερος είχε τίτλο «προμηνύματα αδιέξοδου», με υπότιτλο ότι η τρόικα «αυξάνει τις απαιτήσεις της». Την ίδια μέρα, η Σημερινή εξαπέλυε επίθεση ενάντια στην κυβέρνηση γιατί δεν βιαζόταν να υπογράψει. Και με δεδομένο ότι ένα από τα θέματα της επικαιρότητας ήταν αυτό των ημικρατικών οργανισμών, η εστίαση της εφημερίδας του Συγκροτήματος ΔΙΑΣ δεν πέρασε απαρατήρητη – σχολιάστηκε ως πιθανή κίνηση αντιπάλων της ΑΤΗΚ, έτσι ώστε να την εξαγοράσουν μέσα από μια διαδικασία ξεπουλήματος. Ανάλογες ερμηνείες θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και στη στάση της Αλήθειας, αφού ο ιδιοκτήτης ο Σ. Χάσικος είναι βασικός εμπορικός αντίπαλος της ΑΤΗΚ. Και ανάλογα, θα μπορούσε να πει κάποιος και για τα αλλά εμπορικά συγκροτήματα του Τύπου και για την στάση τους στο θέμα των ιδιωτικοποιήσεων κερδοφόρων οργανισμών στους τομείς των τηλεπικοινωνιών ή του ηλεκτρισμού. Την Παρασκευή, ο τίτλος του Φιλελεύθερου ήταν «SOS από Διοικητή Κεντρικής», με υπότιτλο «Προς διαπραγματευτική ομάδα: Πρέπει να βρεθεί τρόπος να υπογράφει μνημόνιο». Η έμφαση, η οποία συνεχίστηκε και μετά, είχε να κάμει με το ότι η τρόικα υποχωρούσε, κάπως, στο κύριο θέμα των τραπεζών και απαιτούσε, για την αποπληρωμή του δανείου, λόγο και ρόλο στην εσωτερική οικονομική και κοινωνική πολιτική. Από την πλευρά της Χαραυγής, η οποία εκφράζει περισσότερο την κυβέρνηση, το σενάριο των πιέσεων εμφανίστηκε την Τρίτη [13/11] και η έμφαση ήταν στο ποσό, στο οποίο θα υπολογιζόταν η ζημιά των τραπεζών.

Και ξαφνικά μια κοινωνική αντίδραση: Όταν άγγιξε το συνταξιοδοτικό η τρόικα, η επιστροφή της λέξης «τοκογλυφία» κατέγραψε το νέο κλίμα

Στα μέσα, ωστόσο, της εβδομάδας προκύψαν ακόμα δύο θέματα: από τη μια η επίμονη της τρόικας για ιδιωτικοποίηση των κερδοφόρων ημικρατικών και από την άλλη, το άνοιγμα του συνταξιοδοτικού που πυροδότησε, ξαφνικά, νέο συναγερμό. Στο ζήτημα των ημικρατικών οργανισμών, ο Πολίτης της Κυριακής, που λειτουργεί συχνά ως τοπικός συνήγορος της τρόικας, είχε ήδη θέσει θέμα ιδιωτικοποίησης με δήθεν χρονικά ερωτήσεις σε υποψήφιους την προηγούμενη Κυριακή. Αν και αρχικά οι Λιλλήκας και Αναστασιάδης έτειναν να δεχτούν, και μάλιστα ο Α. Μιχαηλίδης του Φιλελευθέρου εξαπέλυσε και μια επίθεση στους ημικρατικούς την Παρασκευή, το κλίμα δεν φαινόταν να έχει στήριξη. Και φαινόταν να έχει αλλάξει στην ατμόσφαιρα. Την Παρασκευή λ.χ. η Σημερινή έκανε μια στροφή και εστίασε στα σκάνδαλα των τραπεζών πρωτοσέλιδα. Σε αυτό το πλαίσιο η ατάκα του Κιττή, της ΑΤΗΚ, ότι η συμπεριφορά της τρόικα

παρουσιαζόταν τοκογλυφική, φάνηκε να απηχεί ένα ευρύτερο αίσθημα. Το ζήτημα, ωστόσο, το οποίο έγινε καταλύτης, φαίνεται ότι ήταν το συνταξιοδοτικό: η τρόικα έθεσε θέμα διαγραφής του χρέους 7 δις, τα οποία το κράτος χρωστά μέσα από δανεισμό από το ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων. Ουσιαστικά, η τρόικα ζητούσε να χρησιμοποιηθεί το δάνειο από το ταμείο κοινωνικών ασφαλίσεων για να διευκολυνθεί η αποπληρωμή του δανείου για τις τράπεζες. Αν για τους ημικρατικούς υπήρξε δυσφορία, το ζήτημα του ταμείου κοινωνικών ασφαλίσεων προκάλεσε ένα σοκ. Οι αντιδράσεις ήταν απρόσμενες. Την Παρασκευή, **ο Πρόεδρος σε ένα εκτός κειμένου σχόλιο του σε εκδήλωση ενός συλλόγου στην Έγκωμη έθεσε το ζήτημα με ιστορικούς όρους: είπε ότι δεν θα ανεχθούμε επιστροφή σε αποικιοκρατικές πρακτικές που θα οδηγήσουν την κοινωνία στην δεκαετία του 1930 και 40. Η ιστορική αναλογία, ξαφνικά, άρχισε να αποκτά εκτόπισμα.**

Την επομένη, είχαμε μια έντονη παρέμβαση του Ομήρου, ο οποίος ξαφνικά υιοθέτησε την φρασεολογία Χριστόφια, ενώ η ευρωβουλευτής του ΔΗΚΟ, Α. Παπαδοπούλου δήλωσε ότι διαφωνούσε με την υπογραφή μνημονίου και επικαλέστηκε σχετική συμβουλή του Έλληνα υπουργού οικονομικών ότι θα ήταν καλά η Κύπρος να έπαιρνε από αλλού δάνειο.

Ξαφνικά, το κλίμα φάνηκε να αλλάζει. Το απορριπτικό μέτωπο γύρω από το Λιλλήκα άρχισε να υιοθετεί, επίσης, ένα αντιμνημονιακό τόνο. Την Κυριακή, είχαμε μέχρι και συνέντευξη του αρχιεπισκόπου, ο οποίος δήλωνε ότι θα κατέβαινε, επίσης, στους δρόμους, υιοθετώντας μια ακόμα θέση του Χριστόφια, που είχε γίνει αντικείμενο κριτικής όταν ειπώθηκε. Βέβαια, η θέση του αρχιεπίσκοπου αξίζει περισσότερου σχολιασμού γιατί το βασικό του κίνητρο, όπως δήλωσε από την Πέμπτη όταν άνοιξε το χορό της στροφής των απορριπτικών προς πιο σκληρές αντιμνημονιακές θέσεις, ήταν το ζήτημα των τραπεζών. Αλλά, έντυσε, κάπως και «λαϊκά» τη ρητορική του – ότι τάχα τον ενδιέφερε να μην αγοραστούν από λίγους οι περιουσίες των πολλών. Στο Φιλελεύθερο είχαμε και πάλι τον Πισσαρίδη - αλλά αυτήν την φορά, εκφράζοντας ίσως το νέο κλίμα τάχθηκε ενάντια στην πώληση των κερδοφόρων ημικρατικών οργανισμών.

Αλλά είναι γεγονός ότι φτάνοντας μέχρι το σαββατοκύριακο, είχαμε ένα αλλαγμένο πλαίσιο. Ενώ, από τη μια φαινόταν να αυξάνονται οι συγκλίσεις στα χρηματοπιστωτικά, οι θέσεις της τρόικα για διεκδίκηση λόγου και σε θέματα διαχείρισης του πλούτου από το φυσικό αέριο, αλλά και σε θέματα διαχείρισης των θεμάτων των κοινωνικών ασφαλίσεων, φάνηκαν να προκαλούν μια μεταστροφή στα συνήθως δουλοπρεπή ΜΜΕ. Άρχισε, αν όχι τίποτα άλλο, να υπάρχει μια επιφύλαξη – ενώ η αντιγραφή των θέσεων της κυβέρνησης άρχισε να φαίνεται, κάπως, παράδοξη. Ο Συναγερμός φάνηκε να βρίσκεται σε αμηχανία μπροστά στο νέο κλίμα.

Τι προκάλεσε την αλλαγή; Φαίνεται να υπήρχαν τουλάχιστον τρεις λόγοι:

1. **Η αναδυόμενη αντίδραση της κοινωνίας**: Η αρχική στάση ότι θα συζητηθούν διάφορα και ότι υπάρχει ένας πρόεδρος που θα προβάλει βέτο για τον 13ο μισθό και διάφορα άλλα, κάπου ηρέμησε την ατμόσφαιρα πέρα από τη συμπάθεια ή όχι που ένοιωθε ο καθένας, για το Χριστόφια. Ο Χριστόφιας, όμως, λειτουργεί με ένα παράδοξο για την ώρα τρόπο και ως βαρόμετρο για το κοινωνικό ασυνείδητο. Όταν, λοιπόν, έθεσε από τις αρχές της προηγούμενης βδομάδας, θέμα πολιτικών όρων της τρόικας, κάπου υπήρξε ένα είδος αναδίπλωσης. Όταν χρησιμοποίησε την έννοια της επιστροφής στην αποικιοκρατία, άγγιξε μια ευαίσθητη χορδή, ακριβώς, τη στιγμή που η συζήτηση εστιαζόταν σε ένα θέμα που αφορά τους πάντες – το συνταξιοδοτικό και τις κοινωνικές ασφαλίσεις. Σε αυτό το πλαίσιο, όταν ακόμα και στη δημοσκόπηση του ΡΙΚ, την Πέμπτη το βράδυ, εμφανίστηκε ένα ποσοστό 38% να μην θέλει μνημόνιο, ήταν φανερό ότι παρά τη μονοδιάστατη προπαγάνδα των ΜΜΕ, η κοινωνία δεν εχει πειστεί. Και όταν έβαζε κάποιος αυτό το 38% σε συνάρτηση με την αυξανόμενη δυσπιστία για την Ευρώπη και του θεσμούς της - με ποσοστά που άγγιζαν το 60% πλέον - τότε είναι σαφές ότι υπάρχουν μεγάλες υπόγειες μετατοπίσεις. Οπότε, οι μετατοπίσεις και στο δημόσιο λόγο ή ακόμα και οι ταυτίσεις με το Χριστόφια ήταν κινήσεις προς την κατεύθυνση των ρευμάτων, που φαίνονταν να διαμορφώνουν μια νέα κοινωνική πλειοψηφία. Σε ένα ήμεϊλ, που κυκλοφορούσε το σαββατοκύριακο, ένας δεξιός σχολιαστής έθεσε το ζήτημα ως εξής: *«Τελικά, όμως, βρε παιδιά, όποιο και να' ναι το κομμουνιστικό ΑΚΕΛ και ο Χριστόφιας, όσο και να' χουν ξεφτιλιστεί, ιδού που ΔΕΝ κατεβάζουν τα βρακιά! «Τί εισηγείστε δηλαδή» ρώτησε ο Τσουρούλης (μα έκανε εμφύτευση μαλλιών αυτός;) τον Πρόδρομο Προδρόμου του ΔΗΣΥ; «Να υπογράψουμε Μνημόνιο με κλειστά τα μάτια;» . Ε, απαντά ο Πρόδρομος, «αφού δεν τα έκανε αυτά η Κυβέρνηση από μόνη της τόσο καιρό, τί να κάνουμε εμείς τώρα, ΕΙΜΑΣΤΕ ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΙ να υπογράψουμε». Με άλλα λόγια να καθίσουμε…. να μας πηδήξουν… Να ξεπουλήσουμε τα πάντα υπέρ των τραπεζών, και την ΑΗΚ και την ΑΤΗΚ και τα πάντα…. Είναι τοις άπασι γνωστόν ότι εγώ είμαι δεξιός, ολοδέξιος, Κληριδικός…. Αλλά, ηλίθιο πρόβατο δεν είμαι. ..»*
2. **Συλλογικά ζητήματα της τοπικής κοινωνίας: Τα θέματα, τα οποία θέτει η τρόικα, αγγίζουν πια όχι μόνο τους εργαζόμενους αλλά και τα συμφέροντα των αρχουσών τάξεων,** οι οποίες αρχικά φαίνεται να θεώρησαν ότι θα μπορούσαν να χειραγωγήσουν την τρόικα για δικό τους όφελος. Σε αυτό το πλαίσιο, η αντίδραση του αρχιεπίσκοπου ήταν εκφραστική. Η αντίδραση, την Πέμπτη, που μπορεί να πει κάποιος ότι πυροδότησε και την αλλαγή στο απορριπτικό μέτωπο, εστιάστηκε στην επίδραση που μπορεί να έχουν τα μέτρα της τρόικα στις τράπεζες. Ήδη, οι αστοί και οι δικηγόροι είχαν δει, τις προηγούμενες εβδομάδες, να εμφανίζονται επιβλητικά μηνύματα από τη Γερμανία – εκεί, λοιπόν, που περίμεναν ότι οι Ευρωπαίοι απλώς θα τους διευκόλυναν να πολεμήσουν την αριστερά και τις συντεχνίες, ξαφνικά, βρέθηκαν να κινδυνεύουν και οι ίδιοι. Η αδυναμία του Αναστασιάδη να κατανοήσει ήταν ακόμα πιο έντονη σε αυτό το πλαίσιο.
3. **Γεωπολιτικές μετατοπίσεις:** Η γεωπολιτική διάσταση έχει, ήδη, καταγράφει, αλλά αξίζει να ειδωθεί ευρύτερα. Ο αρχιεπίσκοπος έκανε την κίνησή του, μετά από συνάντηση με το Ρώσο

πρέσβη, ενώ η Αντιγόνη Παπαδοπούλου μιλούσε για χρηματοδότηση εκτός τρόικα, που θύμιζε σαφώς το ζήτημα του ρωσικού δανείου. Την ίδια περίοδο, κυκλοφορήσαν και στη Λευκωσία, αλλά και στην Ευρώπη, φήμες ότι είχε αρχίσει να υπάρχει διαφοροποίηση ανάμεσα σε Βερολίνο και άλλες δυτικές χώρες - Παρίσι, Ουάσιγκτον - για τα μέτρα λιτότητας και την πολιτική που έπρεπε να ακολουθηθεί και για το ελληνικό μνημόνιο, αλλά και ευρύτερα.

Στις αρχές της εβδομάδας ήταν πια σαφές ότι η διαπραγμάτευση αφορούσε θέματα ουσίας και ότι η τρόικα δεν ενδιαφερόταν μόνο γα το δάνειο της αλλά και για την πειθαρχία των ιθαγενών. Αν αυτό ήταν μέρος του σεναρίου των διαπραγματεύσεων η αν η τρόικα εξυπηρετούσε και τοπικά συμφέροντα είναι ένα ζήτημα που θα φανεί στο μέλλον.

Ανάλυση τάσεων με βάση αποσπάσματα δημοσκοπήσεων: Υπάρχουν υπόγεια ρεύματα;

Οι προεκλογικές περίοδοι είναι βέβαια και ένας αγώνας δημοσκοπήσεων για την κατασκευή εντυπώσεων – ή «προπαγάνδας», όπως παραδέχτηκε και ο Λιλλήκας όταν μια δημοσκόπηση δεν τον βόλευε. Ταυτόχρονα αν λάβει κάποιος υπ' όψιν την προκατάληψη αυτών που τις δημοσιοποιούν, τότε υπάρχουν ενδιαφέροντα στοιχεία. Οι πρόσφατες δημοσκοπήσεις [λ.χ. Φιλελευθέρου, ΡΙΚ και Σημερινής] για τις προεδρικές δείχνουν μια σταθερότητα με τον Αναστασιάδη να προηγείται χωρίς ρεύμα, τον Μαλά να ακολουθεί κτίζοντας πάνω στην συσπείρωση του ΑΚΕΛ και αντλώντας και από το χώρο του κέντρου και τον Λιλλήκα να έρχεται τρίτος με σχετικά καλά αποτελέσματα αφού ξεπερνά σαφώς τα όρια της ΕΔΕΚ και αντλεί σημαντικά από το διασπασμένο ΔΗΚΟ. Ταυτόχρονα υπάρχουν και μερικά στοιχεία που αναδύονται από την έρευνα του ΡΙΚ - οι άλλες δυο είχαν έντονα και το στοιχείο του σπρωξίματος του Λιλλήκα τον οποίον στηρίζουν εν μέρει σαν έντυπα- δείχνουν και μια εν δυνάμει ρευστότητα που αξίζει να παρατηρηθεί για τις δυναμικές της επόμενης περιόδου.

Η αναδυόμενη κρίση αξιοπιστίας των ΜΜΕ

Το πρώτο θέμα, το οποίο αξίζει να προβληματίσει είναι το πώς πληροφορείται το κοινό. Αν και οι δημοσκοπήσεις είναι αμφίβολες, λόγω των προκαταλήψεων όσων τις παραγγέλλουν ή και των επιφυλάξεων των ερωτηθέντων, η πρόσφατη δημοσκόπηση του ΡΙΚ - που θεωρείται πιο ισορροπημένη από άλλες - είχε ένα ενδιαφέρον αποτέλεσμα. Σύμφωνα με αυτήν, ένα ποσοστό ανάμεσα στο 55% (για ιδιωτική τηλεόραση) και 51% (εφημερίδες) των ερωτηθέντων θεωρεί τα ιδιωτικά κυπριακά ΜΜΕ αξιόπιστα – με τη δημόσια τηλεόραση να είναι η πιο αξιόπιστη (58%) και τις εφημερίδες με 51% να είναι οι λιγότερο αξιόπιστες. Το μόνο Μέσο που έχει σαφώς ψηλή θετική αποδοχή είναι το ραδιόφωνο (63%) – το οποίο αποτελεί και ένα Μέσο συνοδευτικό της

καθημερινότητας, πιο άμεσης συμμετοχής (έστω και μουσικά) αλλά και πιο πλουραλιστικό αφού οι σταθμοί είναι πολλοί και αποκεντρωμένοι – με αρκετούς τοπικούς. Θα μπορούσε να πει κάποιος, βέβαια, ότι τα ποσοστά, έστω και στο επίπεδο των 50-60% είναι μεγάλα – σε μια πρόσφατη δημοσκόπηση στην Ελλάδα η αξιοπιστία των ΜΜΕ σημείωσε κάτω από το 10%. Σε μια πρόσφατη δημοσκόπηση στις ΗΠΑ, το ποσοστό που εμπιστεύεται τα ΜΜΕ ανήλθε γύρω στα 40%. Ωστόσο την δεκαετία του 70, το ποσοστό εμπιστοσύνης στα ΜΜΕ ήταν πάνω από 70%. Είναι μάλλον σαφές, ότι έχει αρχίσει η παρακμή και η αμφισβήτηση των κυπριακών ΜΜΕ. Και θα μπορούσε να προσθέσει κάποιος ότι αφού στη δημοσκόπηση συμπεριλαμβανόταν και το ΡΙΚ, μάλλον τα ποσοστά σπρώχτηκαν προς τα πάνω για ευνόητους λόγους. Ίσως το συγκριτικό παράδειγμα να είναι αποκαλυπτικό – η εμπιστοσύνη στα ΜΜΕ είναι στο ίδιο επίπεδο με την αστυνομία.

Μια μεγάλη μερίδα, λοιπόν, η οποία αγγίζει πια και τους μισούς ψηφοφόρους, δεν πιστεύει ότι λένε τα Κυπριακά ΜΜΕ. Είναι μια ενδιαφέρουσα τάση, η οποία μάλλον θα διευρυνθεί, ακριβώς επειδή αυξανόμενα οι πολίτες θα έχουν πιο άμεση πρόσβαση/εμπλοκη σε πηγές από το ιντερνέτ - το οποίο είχε συγκριτικά ανάλογο ποσοστό εμπιστοσύνης – 39% το εμπιστευόταν, ενώ 41% όχι με δεδομένο ότι ένα 20% προφανώς δεν έχει εμπλακεί, ακόμα, με το Μέσο. Και η δυναμική του σαν νέου Μέσου είναι ανοδική. Η του Α. Νεοφύτου στην παρουσίαση των αποτελεσμάτων (ο ίδιος άνθρωπος που πριν λίγους μήνες δήλωνε απαξιωτικά ότι δεν «βλέπει το ΡΙΚ», ξαφνικά έγινε χαλί να περάσει η «αξιοπιστία» των ΜΜΕ – με πρώτο το ΡΙΚ), μπορεί να ερμηνευθεί διπλά – προσπαθούσε να αποφύγει την εστίαση της συζήτησης στην αδυναμία του υποψήφιου του κόμματος του να δημιουργήσει ένα μεγάλο ρήγμα μετά την υποστήριξη από το ΔΗΚΟ και έμμεσα από άλλους παράγοντες, αλλά και λόγω του γεγονότος ότι τα υπό αμφισβήτηση ΜΜΕ, προβάλουν την οπτική του κόμματος του.

Σχέση πολιτών με κόμματα

Μια άλλη διάσταση, η οποία εμφανίζεται, είναι η σταδιακή κρίση της ταύτισης με τα κόμματα. Οι πολιτικοί και τα κόμματα λ.χ. πήραν τα χαμηλότερα ποσοστά έγκρισης. Φαίνεται, ωστόσο, ότι υπάρχει ακόμα μια τάση των Κυπρίων να προσδιορίζονται με βάση το κόμμα/ κόμματα, που εκφράζουν τον γενικότερο χώρο στον οποίο ανήκουν. Ο Κύπριος ψηφοφόρος ως επί το πλείστο, ανήκει σε κάποιο ιδεολογικό χώρο. Δεξιός, αριστερός ή κεντρώος. Και παρά τις επαναλαμβανόμενες προβλέψεις για κρίση της πολιτικής η αποχή στην Κύπρο εξακολουθεί να είναι συγκριτικά χαμηλή ακόμα. Η στρατηγικά εστιασμένη χρήση της «κρίσης» ήταν εμφανής σε μια πρόσφατη προσπάθεια του Βενιζέλου του Φιλελευθέρου να εξαγάγει το συμπέρασμα ότι λόγω της διακυβέρνησης της αριστεράς μειώθηκε η ταύτιση με το όρο αριστερά. Αν πρόσεχε ωστόσο κάποιος τα δεδομένα θα έβλεπε δυο τουλάχιστον παράδοξα που δείχνουν προβλήματα στο δείγμα; Ενώ τα στοιχεία τα οποία παραθέτει για τον Οκτώβριο είναι τα ίδια με την άνοιξη του 2011,

ο δημοσιογράφος απέφυγε το εξόφθαλμο σχόλιο ότι στις βουλευτικές εκείνης την περιόδου το ΑΚΕΛ πήρε 32% - και βγήκαν κερδισμένοι βουλευτές από το κέντρο που θεωρούνταν είτε «αριστερίζοντες» είτε υποστηρικτές της συνεργασίας ΔΗΚΟ-ΑΚΕΛ. Η δεύτερη αντίφαση είχε να κάμει με την αυξανόμενη πρόθεση ψήφου προς το ΑΚΕΛ με την υποτιθέμενη μείωση της ταύτισης με την αριστερά.

Αν τώρα δούμε τα γενικότερα στοιχεία σε ένα συγκριτικό πλαίσιο (τι προωθεί το κάθε Μέσο και ποια είναι η βάση μέτρησης) τότε διαφαίνονται κάποιες ενδεχομένως ενδιαφέρουσες τάσεις και διαφοροποιήσεις που μάλλον οδηγούν και πάλι σε ένα παλιό σενάριο – την κρίση του κέντρου.

Ας τα πάρουμε με την σειρά.
Στο χώρο της δεξιάς υπάρχει συσπείρωση. Αν και είχε υπάρξει συζήτηση για άλλο υποψήφιο από το χώρο της δεξιάς, τελικά επιβλήθηκε ο Αναστασιάδης και η συσπείρωση, γύρω από την υποψηφιότητά του, είναι λογική για ένα κόμμα, το οποίο είναι εκτός εξουσίας για 10 χρόνια. Οι ετερόκλητες τάσεις στον ΔΗΣΥ, αλλά και στο χώρο της δεξιάς συγκολλούνται ιστορικά μέσα από το ρουσφέτι – και μάλλον θα επανεμφανιστούν μετά τις εκλογές, όταν συνειδητοποιηθούν και οι περιορισμένες δυνατότητες του παραδοσιακού μέσου συγκόλλησης. Όταν μάλιστα οι άνηκες μπορεί να είναι διευρυμένες. Αλλά, γενικά, η δεξιά είναι και ένας χώρος με ετερόκλητες τάσεις [λ.χ. εθνικόφρονες – φιλελεύθεροι, λαϊκή δεξιά – αστοί] που απλώς αναβάλει το ξεκαθάρισμα. Το οποίο, όμως και πάλι, μπορεί να επιταχυνθεί λόγω των εξελίξεων της περιόδου. Η επιλογή Αναστασιάδη στηρίζεται, τώρα πια, μόνο στην ελπίδα της μη συσπείρωσης των αντιδεξιών δυνάμεων και στη σαφή υπέροχη του ΔΗΣΥ ανάμεσα στους ιδιοκτήτες των ΜΜΕ. Όταν ένας υποψήφιος έχει στήριξη μόλις 37% με δυο κόμματα του 50% μάλλον, θυμίζει σενάριο του Ιακώβου το 1998, όταν το στήριζαν το ΑΚΕΛ και το ΔΗΚΟ.

Στο χώρο της αριστεράς παρατηρείται μια ανοδική συσπείρωση μετά από το μούδιασμα (και λόγω των επιθέσεων των ΜΜΕ) των τελευταίων δυο χρόνων. Αυτό φάνηκε και από τις δημοσκοπήσεις του Φιλελευθέρου, που μάλλον είναι προς το εχθρικό για την αριστερά – η αριστερά φάνηκε να έχει μια άνοδο 5% από τον περασμένο Ιούνιο. Αλλά οι συγκυρίες του μέλλοντος, και σε σχέση με το κυπριακό, αλλά και την οικονομία - με βάση την στάση της στην προηγούμενη πενταετία - μπορεί να την διευκολύνουν, όχι απλώς να συσπειρωθεί, αλλά και να διευρυνθεί ως χώρος. Γενικότερα, η αριστερά βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα, όχι μόνο λόγω του ότι έπρεπε να διαχειριστεί την εξουσία σε μια δύσκολη περίοδο, αλλά και γιατί έκανε και τις δύσκολες επιλογές: προχώρησε ριζοσπαστικά με το κυπριακό, απομυθοποιώντας και παρουσιάζοντας στο κοινό τη πραγματικότητα - που θα επανέρχεται πιεστικά πια - ενώ στο θέμα της οικονομικής κρίσης, βρέθηκε στο στόχαστρο των ΜΜΕ, ακριβώς γιατί αρνήθηκε να υποταχθεί στις επιλογές του κεφαλαίου και να υιοθετήσει μονομερή λιτότητα καλύπτοντας με τη σιωπή τις ζημιές των τραπεζών. Μπορεί να ήταν δύσκολη η θέση και μοναδική στην Ευρώπη, αλλά κουβαλά

φορτίο δικαίωσης στο μέλλον – με βάση τις τάσεις των ευρύτερων εξελίξεων στην Ε.Ε και παγκόσμια. Και σαφώς, θα κτίσει, επίσης, στη γεωπολιτική της στρατηγική, που άλλαξε δραματικά το σκηνικό των ευρύτερων προοπτικών της χώρας. Αν οι προοπτικές για την αριστερά φαίνονται θετικές, στο παρόν έχει να αντιμετωπίσει μια σαφή έλλειψη πρόσβασης στα ΜΜΕ τα οποία την αντιμετωπίζουν εχθρικά, σχεδόν όπως την περίοδο πριν το 74, αλλά και ένα μούδιασμα από μερίδα του κοινού της. Σε αυτό το πλαίσιο, το μούδιασμα στο χώρο της αριστεράς, έχει δύο αιτίες και εκφράζεται με δύο τρόπους:

Η μια αιτία, έχει να κάμει με την πρώτη διαχείριση της εξουσίας – ο αποκλεισμός της αριστεράς, μέχρι πρόσφατα, από την εξουσία δημιούργησε και ένα είδος προσμονής για μια «αθωότητα», που ήταν έκδηλη στις αντιδράσεις των αριστερών μετά από το Μαρί λ.χ. Ενώ η συνηθισμένη δεξιά διακυβέρνηση, θα έψαχνε αμέσως για συνομωσίες αλλού και θα έφτιαχνε κλίμα δαιμονοποιήσεων κλπ, η κυβέρνηση της αριστεράς προσπάθησε να αντιμετωπίσει την κρίση με το «σεβασμό του πένθους». Σε αυτό το κενό, η συνειδητή εκστρατεία επιθέσεων από τη δεξιά - και με κραυγαλέα ψέματα, όπως η γνωστή δήλωση του κ. Δίπλαρου για «επιστολές Ιωαννίδη» που υιοθετήθηκε πιο προσεκτικά και από το Φιλελεύθερο πρωτοσέλιδα - έμεινε αναπάντητη για μέρες. Διότι, απλώς η δεξιά, αλλά και τα ΜΜΕ, δεν είχαν και δεν έχουν ηθικούς ενδοιασμούς να χρησιμοποιήσουν, ακόμα και το πένθος για πολιτική υπεραξία. Επιπλέον, η διαχείριση της εξουσίας με άξονα την ενότητα ενόχλησε, όπως ήταν λογικό και τάσεις της αριστεράς – η οποία δεν είναι ομοιόμορφη στις θέσεις και τάσεις της. Η άλλη αιτία του μουδιάσματος ήταν η επίθεση ενάντια στην αριστερά από τα ΜΜΕ, αλλά και από μερίδα του κρατικού μηχανισμού – ή του βαθέως κράτους – η οποία και πάλι βρήκε την αριστερά απροετοίμαστη και μπορεί να πει κάποιος αθώα όντως στον τρόπο, που εμπιστεύτηκε έντυπα, όπως ο Πολίτης ή δικηγόρους τραπεζών, όπως ο Πολυβίου. Η στάση του Ορφανίδη λ.χ. ή μελών του στρατού, ήταν εκφραστική για την τάση μερίδων του κρατικού μηχανισμού να συμπεριφέρονται ανταγωνιστικά, προς την κυβέρνηση. Καμία κυβέρνηση από το 1974, δεν αντιμετώπισε τέτοια επίθεση. Όποτε, το λογικό μούδιασμα και από τη δεκαετή παραμονή στην εξουσία, πήρε νέα μορφή από την συντονισμένη επίθεση των ΜΜΕ, μετά το 2010.

Μπροστά σε αυτήν την κατάσταση, υπήρξαν δύο μορφές έκφρασης του μουδιάσματος: ο ένας έχει να κάμει με την αποχή, η οποία εκφράστηκε και στις βουλευτικές και στις δημοτικές. Εδώ, οι αριστεροί ψήφοι μπορεί να θεωρηθούν ως υπό την αίρεση των γεγονότων. Και αργά ή γρήγορα θα επανακάμψουν, τόσο στη ψηφοφορία, όσο και στην αντιπαράθεση με την δεξιά. Από την άλλη, μια μερίδα αριστερών ψηφοφόρων φαίνεται να φλερτάρει με την πιθανότητα Λιλλήκα – ή γενικότερα αντιδεξιών πολιτικών λύσεων. Αυτή η επιλογή έχει δικές της αιτίες: μια έστω μικρή μερίδα της αριστεράς, διαφωνούσε με την εγκατάλειψη του Τάσσου το 2008, αφού η τότε συμμαχία απέκλειε τον Δημοκρατικό Συναγερμό, για χρόνια - ή τουλάχιστον έτσι το έβλεπε εκείνη η πτέρυγα. Η άλλη «αιτία», ή εισήγηση την οποία προωθεί το επιτελείο Λιλλήκα, είναι ότι η επιλογή αντί-δεξιάς συμμαχίας, έστω και με το απορριπτικό κέντρο, έχει περισσότερες πιθανότητες να επιβληθεί του

Αναστασιάδη. Άλλωστε, η επιλογή Λιλλήκα να περιβάλλεται με ετερόκλητες προσωπικότητες από την άκρα δεξιά μέχρι τέως αριστερούς παίζει σε αυτό το ταμπλό. Ωστόσο, το 13%, το οποίο αντλεί από την αριστερά είναι συγκριτικά εύθραυστο/ευμετάβλητο. Γενικότερα, οι μετατοπίσεις της απορριπτικής ρητορικής προς τα αριστερά, μπορούν να θεωρηθούν και κινήσεις εκμετάλλευσης μιας ευρύτερης αντί-δεξιάς τάσης, η οποία φαίνεται να εκφράζει τις ανησυχίες της πλειοψηφίας – ήδη λ.χ. οι αντίπαλοι του κ. Αναστασιάδη, σύμφωνα με την Δημοσκόπηση του ΡΙΚ, έχουν συνολικά μεγαλύτερα ποσοστά από τον ίδιο – 19% και 23% φτάνουν το 42% ενώ ο ίδιος βρίσκεται στο 37%.

Οι μεγάλες μετατοπίσεις φαίνεται να κυοφορούνται στον χώρο του κέντρου – και μάλλον εκεί θα πρέπει να αναμένονται εξελίξεις στο μέλλον. Η αδυναμία της ηγεσίας του ΔΗΚΟ να «μεταφέρει» τους οπαδούς στον Αναστασιάδη φαίνεται πια – και λόγω της σαφούς διαρροής στο Λιλλήκα τόσο των απορριπτικών, όσο και των κεντροαριστερών, που δεν θέλουν τον Αναστασιάδη. Αλλά είναι ενδιαφέρον ότι υπάρχει και ένα ποσοστό του ΔΗΚΟ, που κινείται αριστερά ήδη – προς το Μαλά. Και η πρόσφατη διαφοροποίηση της Α. Παπαδόπουλου σε σχέση με το Μνημόνιο πέρα από τις προσωπικές της διαστάσεις θα πρέπει να ειδωθεί και ως έμμεση δήλωση «Κυπριανικών» τάσεων. Γενικά, όπως έδειχναν και οι προηγούμενες εκλογές, στο τέλος τείνει να υπάρχει μια συσπείρωση αριστεράς – δεξιάς. Και αυτό προσπάθησε να αποτρέψει η δεξιά με τις προσβάσεις της, στο χώρο των ΜΜΕ και τις επιθέσεις στην αριστερά, τα τελευταία δύο χρόνια. Όμως, η τάση για δημιουργία αντιμνημονιακής τάσης στην κοινωνία και η αιχμαλωσία του ΔΗΣΥ στη ρητορική του κεφαλαίου – αλλά και της διαπλοκής - μπορεί να αποδειχθούν παράγοντες, που θα μετατοπίσουν, και πάλιν, τα δεδομένα. Οι τάσεις μέχρι στιγμής είναι χωρίς αναγωγή – αλλά αν υπάρξει κόσμος που θα κινηθεί από την αποχή προς τη ψήφο, αυτός θα είναι από την αριστερά και την κεντροαριστερά που είναι ακόμα αποστασιοποιημένος. Και σε αυτόν το τομέα η τάση Λιλλήκα θα έχει να αντιμετωπίσει τις αντιφάσεις της καθώς υιοθετεί μεν αριστερές ρητορικές, αλλά στηρίζεται και από έναν από τους βουλευτές που είναι έντονα ταυτισμένος με την λογική της λιτότητας και των συμφερόντων του κεφαλαίου – τον Ν. Παπαδόπουλο.

Για την επόμενη περίοδο

Η προεκλογική περίοδος αναμένεται να είναι ρευστή. Υπάρχουν δύο δεδομένα, τα οποία όλοι αναμένουν: από τη μια η εξέλιξη των διαπραγματεύσεων με την τρόικα και μια πιθανή δραματική εξέλιξη - είτε με δάνειο, είτε με κατάληξη μνημονίου - μπορεί να έχει όντως επιπτώσεις. Η άλλη πιθανότητα είναι να διαμορφωθεί ένα νέο σκηνικό λόγω ακριβώς των μετατοπίσεων εξαιτίας των συζητήσεων με την τρόικα. Ήδη οι εντυπωσιακές μετατοπίσεις σε αρνητικές στάσεις, απέναντι στην Ευρώπη και τους οργανισμούς που εκπροσωπούν την τρόικα είναι χαρακτηριστικές. Με δεδομένο ότι από την μια, ο Αναστασιάδης προηγείται, αλλά έχει και απέναντι του μια καχύποπτη, για το άτομό του, πλειοψηφία δημιουργεί μια ευμετάβλητη κατάσταση. Οπότε η αποχή θα διευκολύνει την υποψηφιότητα του. Από την άλλη, η σύγκλιση των αντιπάλων του φαίνεται μεν

δύσκολη – αλλά είναι και περιορισμένα τα περιθώρια ελιγμών που έχει ο ίδιος αλλα και το κόμμα του ευρύτερα. Μια μετατόπιση προς την πιο εθνικιστική πτέρυγα θα ανοίξει τη διαρροή φιλελευθέρων, ενώ μια ανάποδη κίνηση θα ανοίξει τη διαρροή εθνικοφρόνων. Αυτές, οι δύο τάσεις, έτσι και αλλιώς, θα διαφοροποιηθούν μετεκλογικά, όταν η Άγκυρα κάνει τις παρεμβάσεις της, αλλά θα πρέπει να αναμένεται και μια διαφοροποίηση «λαϊκής δεξιάς» και «νεοφιλελεύθερων αστών» - τους οποίους εκφράζουν και τα ΜΜΕ της δεξιάς – με άξονα τα συνεπαγόμενα της οικονομικής κρίσης.

Ο χώρος της αριστεράς μάλλον θα συνεχίσει χρησιμοποιώντας και κτίζοντας πάνω τις αντιστάσεις και τις θέσεις της παρούσας περιόδου. Και μπορεί να είναι ο ευρύτερα κερδισμένος την επόμενη περίοδο. Θα πρέπει βέβαια να λύσει το πρόβλημα του μονομερούς έλεγχου των ΜΜΕ από τους αντίπαλους του – και σαν πρόβλημα επικοινωνίας αλλα και σαν θέμα δημοκρατίας.

Στο χώρο του κέντρου εκτός από τις αναμενόμενες διαμάχες στο ΔΗΚΟ θα είναι ενδιαφέρον να δούμε και πως θα καταλήξει η διάταξη δυνάμεων στην βουλή – αλλα και οι δυναμικές που θα διαφανούν από τις ευρωεκλογές του 2014.

Υπάρχει πιθανότητα να εμφανιστούν εκεί και νέα οργανωτικά η κομματικά σχήματα – σε όλο το πολιτικό φάσμα. Ιδιαίτερα καθώς τα μικρά κόμματα, όπως το ΕΥΡΩΚΟ και οι Οικολόγοι φαίνονται να φθίνουν και να μπαίνουν σε τροχιά εσωτερικών τριβών.

Άλλο οι συνηθισμένοι πολίτες, έστω και ταλαντούχοι, και άλλο οι υποψήφιοι: ένα συγκριτικό επεισόδιο στην παλιά Λευκωσία

Η αστυνομία, ο τραγουδιστής στον πεζόδρομο και το αυτοκίνητο του Λιλλήκα στο πεζοδρόμιο

Το περασμένο σαββατοκύριακο έγινε μια πρώτη εκδήλωση της μη κερδοσκοπικής οργάνωσης MAX Multi – Arts - Crossings, μιας προσπάθειας για προβολή μουσικών από διαφορετικές κοινότητες της Κύπρου με παραστάσεις στους δρόμους της παλιάς Λευκωσίας ένθεν και ένθεν της πράσινη γραμμής και οργανωμένη διαδρομή στα σημεία των μουσικών που διέσχιζε την διαχωριστική γραμμή. Το event διαφημίστηκε μόνο μέσω facebook, αλλά είχε μια αρκετά καλή συμμετοχή και ανταπόκριση: http://www.facebook.com/events/446811522033006/.

Γράφει για την εκδήλωση η MAX στο facebook της: «For Social Change to Occur... it must first be Imagined!»

Στο τέλος της Ληδρας έξω από την αίθουσα Ειρήνης του Δήμου Λευκωσίας, έγινε ένα ευτράπελο επεισόδιο. Ιδού πως το περιγράφουν οι M Onsieur Doumani, το συγκρότημα που τραγουδούσε εκεί:

«*Το τι έγινε σήμερα με την αστυνομία στο 1ο φεστιβάλ μουσικής δρόμου δείχνει πολλά για το πόσο πίσω είναι η χώρα μας σε θέματα πολιτισμού και δημοκρατίας. Μια χώρα που κατά τα άλλα δηλώνει μέλος της Ευρωπαϊκής κοινότητας και μας το παίζει και καλά εκλεπτυσμένη και προοδευτική. ΣΚΑΤΑ ΣΤΑ ΜΟΥΤΡΑ ΣΑΣ!! Εξηγούμε για όσους δεν άκουσαν τι έγινε σήμερα το πρωί στην «Ευρωπαϊκή» πόλη Λευκωσία. Ενώ λοιπόν παίζαμε στο φεστιβάλ μουσικής δρόμου (άσχετο αλλά παίζαμε Κυπριακή μουσική) μας την πέσανε 2 μπατσαρίες και ζητούσανε από εμάς αν έχουμε άδεια για να παίζουμε μουσική εκεί. Όταν τους είπαμε πως ναι, έχουμε, μας είπαν ότι δεν έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε αυτό και ζητούσαν βίαια τα στοιχεία μας. Πήραμε τηλέφωνο τους διοργανωτές και ζητήσαμε ευγενικά από τα όργανα της τάξης να περιμένουν λίγα λεπτά μέχρι να έρθει ο υπεύθυνος του φεστιβάλ αλλά εκείνοι επέμεναν να μας προσάψουν καταγγελία. Όταν αρνηθήκαμε να τους δώσουμε τα στοιχεία μας άρχισαν με βίαιο τρόπο να μας απειλούν ότι θα μας συλλάβουν και κάλεσαν ενισχύσεις!! Όταν ήρθαν οι ενισχύσεις, είχε φτάσει στο σημείο (ευτυχώς) και η υπεύθυνος όπου την κατηγόρησαν και της έδωσαν 85 ευρώ πρόστιμο!!! 85 ευρώ πρόστιμο σε μία μουσική διοργάνωση που ο ίδιος ο Δήμος Λευκωσίας έδωσε άδεια...ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ ???!! Ως Monsieur Doumani δηλώνουμε τον αποτροπιασμό μας προς την αστυνομία και το κράτος..Είσαστε ένα ΑΙΣΧΟΣ και μας ντροπιάζετε!! Είσαστε ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ. Η ΚΥΠΡΟΣ ΖΕΙ ΣΤΟΝ ΜΕΣΑΙΩΝΑ..Τα υπόλοιπα είναι μαλ...ιες.».* http://www.facebook.com/monsieurdoumani.

Το facebook πήρε φωτιά με 1800 shares του πιο πάνω κειμένου μέχρι στιγμής.

Interesting twist ότι λίγο πιο πάνω στην διασταύρωση του πεζόδρομου της Λήδρας με την Νικοκλέους ήταν παρκαρισμένη πάνω στο πεζοδρόμιο, η Λιμουζίνα του Γιώργου Λιλλήκα ο οποίος προφανώς έκανε βόλτα στην περιοχή. Πεζός ο οποίος ήταν μπροστά στα γεγονότα ζήτησε από την αστυνομία να τον γράψει, αλλά εκείνος αρνήθηκε.

Προφανώς υπάρχουν διαφορετικά κριτήρια για τους απλούς πολίτες και για μερικούς άλλους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ταξικά Νέα

Διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με την Τρόικα και σύμπνοια συνδικαλιστικών οργανώσεων: Δυσκολίες και σοβαρά εμπόδια για τη σύναψη συμφωνίας, εξακολουθούν να παρουσιάζουν οι διαπραγματεύσεις της κυβέρνησης με την Τρόικα, σύμφωνα με δημοσίευμα του ραδιοφωνικού σταθμού Άστρα.

Σύμφωνα με τον ραδιοσταθμό, οι νέες προτάσεις της Τρόικας (μετά το καλοκαίρι) φαίνεται πως δυσχεραίνουν περαιτέρω τα πλαίσια της διαπραγμάτευσης, καθώς εστιάζουν σε τέσσερις κατευθυντήριες γραμμές, με τις οποίες η κυβέρνηση και μέρος της αντιπολίτευσης δεν δύνανται να συμφωνήσουν.

Τρεις από τις κατευθυντήριες γραμμές είναι: το συνταξιοδοτικό, η ιδιωτικοποίηση των ημικρατικών οργανισμών και το φυσικό αέριο.

Στο τέταρτο σημείο, που αφορά στη βιωσιμότητα του κυπριακού χρέους, φαίνεται πως επήλθε μια αρχική συμφωνία μεταξύ της Κεντρικής Τράπεζας και της τρόικας, αναφορικά με το τελικό ύψος του δανείου που δεν πρέπει να ξεπερνά τα 10 δις ώστε να θεωρείται βιώσιμο.

Αρχική συμφωνία φαίνεται πως επήλθε και για το ζήτημα του τρόπου εποπτείας των Συνεργατικών Πιστωτικών Ιδρυμάτων στα πρότυπα του Νορβηγικού μοντέλου, θέση η οποία ικανοποιεί την κυβέρνηση. Να σημειώσουμε πως το Νορβηγικό μοντέλο προνοεί την εποπτεία των Συνεργατικών Ιδρυμάτων από κοινού με την Κεντρική Τράπεζα και όχι κατά αποκλειστικότητα από την τελευταία.

Για το ζήτημα του συνταξιοδοτικού, κυβέρνηση, μέρος της αντιπολίτευσης, καθώς και σύσσωμο το συνδικαλιστικό κίνημα απορρίπτουν τους προτεινόμενους όρους της Τρόικας, σύμφωνα με τους οποίους, θα πρέπει να διακοπεί σταδιακά η κρατική εισφορά στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων με αποτέλεσμα την ιδιωτικοποίηση των συντάξεων και να επεκταθεί το όριο αφυπηρέτησης μέχρι το 70στο έτος.

Κάθετη παρουσιάζεται, επίσης, η κυβέρνηση και μέρος της αντιπολίτευσης για το ζήτημα του φυσικού αερίου και τη σύνδεση του Εθνικού Ταμείου Υδρογονανθράκων με το τροϊκανό δάνειο, εμμένοντας πως τα κέρδη από το φυσικό αέριο θα πρέπει να διοχετεύονται στην Ανάπτυξη, καθώς και σε αποταμίευση για τις επόμενες γενιές Κυπρίων.

Παρόμοια άρνηση τίθεται για τη μερική ή ολική ιδιωτικοποίηση των ημικρατικών οργανισμών, αφού μια τέτοια κατάληξη επηρεάζει, τόσο τα δημόσια ταμεία όσο και την εθνική ασφάλεια του νησιού, σύμφωνα με το δικό μας μέρος. Πάντως, ενδιαφέρον παρουσιάζει η σύμπνοια μεταξύ των συνδικαλιστικών οργανώσεων μετά την τελευταία επίσκεψη της τρόικας και η απόφασή τους να διεκδικήσουν δυναμικά τα εργασιακά κεκτημένα και συμφέροντα, τα οποία πλήττονται κάθετα από τις τελευταίες προτάσεις των τροϊκανών.

Πρόταση για αύξηση του εταιρικού φόρου στο 12,5%: Με ανακοίνωση τύπου, που εξέδωσε στις 12 Νοεμβρίου, η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) υπογράμμισε ότι κανείς από τους υποψήφιους προέδρους και κανένα από τα κοινοβουλευτικά κόμματα δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για την απώλεια δημόσιων εσόδων από το χαμηλότερο εταιρικό φόρο στην ευρωζώνη που ισχύει στην Κύπρο (10%). Η ΕΡΑΣ τόνισε ότι ο εταιρικός φόρος στην Κύπρο υστερεί κατά 16,1 μονάδες από το μέσο εταιρικό φόρο στην ευρωζώνη (26,1%), ενώ παράλληλα άλλα μικρά κράτη (π.χ. το Λουξεμβούργο και η Μάλτα), που ειδικεύονται σε χρηματοπιστωτικές, «ειδικές» υπηρεσίες όμοιες με αυτές της Κύπρου, επέβαλαν

ασύγκριτα μεγαλύτερο εταιρικό φόρο απ' ότι η Κύπρος. Επειδή προτεραιότητα και στόχος της είναι η διαφύλαξη του εργατικού και του ευρύτερου κοινωνικού κεκτημένου στην Κύπρο, η ΕΡΑΣ επαναλαμβάνει ότι υποστηρίζει την άμεση αύξηση του εταιρικού φόρου στο 12,5%, ως ένα από τα πολλά αναγκαία μέτρα για υπέρβαση των δημοσιονομικών προβλημάτων και διόρθωση των στρεβλώσεων της κυπριακής οικονομίας γενικότερα. Η ΕΡΑΣ υποστηρίζει πως η έξοδος από την κρίση χρειάζεται τη βούληση πολιτικών δυνάμεων που δεν υπηρετούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και δεν εξαρτώνται οικονομικά από αυτά. Η έξοδος από την κρίση απαιτεί ριζοσπαστικές αλλαγές και μετασχηματισμούς που να κόβουν τα προβλήματα από τη ρίζα, να μειώνουν τις κοινωνικές ανισότητες και να ανοίγουν νέους δρόμους και ορίζοντες.

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη:
Ενώ στους δρόμους πλανιέται και πάλι το «φάντασμα» της ταξικής συνείδησης, η Ευρώπη χωρίζεται σε bloc με διάφορους πυρήνες

Η απεργία της 14ης Νοεμβρίου προκάλεσε αίσθηση στην Ευρώπη. Αν και εστιάστηκε βασικά στην Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιταλία υπήρξαν εκδηλώσεις συμπαράστασης σε όλη την Ευρώπη, ενώ στην Ισπανία, που ήταν το συμβολικό κέντρο, αλλά και στην Ιταλία, έγιναν και εκτεταμένα επεισόδια.
http://www.euronews.com/2012/11/17/protests-across-europe-against-austerity/

Το κλίμα της οργής φαίνεται ότι έφτασε και στους διαδρόμους των Βρυξελών, όπου ενίσχυσε το αίσθημα ότι «κάτι πρέπει να γίνει». Το κάτι βέβαια είναι γενικόλογο. Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και το σαββατοκύριακο (στην Ισπανία έγιναν εκδηλώσεις από αστυνομικούς και ιατρικό προσωπικό), ενώ είναι πια γενικό ευρωπαϊκό σύνθημα η έκφραση δυσφορίας για την σωτηρία των τραπεζών σε βάρος των πολιτών. Οι διαδηλώσεις συνέπεσαν ουσιαστικά και με την

επιβεβαίωση ότι Ε.Ε. ξαναμπήκε σε ύφεση. Σε αυτό το πλαίσιο, το κύμα των δρόμων εξακολουθεί να διογκώνεται – χωρίς μέχρι στιγμής σημείο καμπής. Αν και είναι δύσκολο πια να φανταστεί κάποιος ότι θα μπορέσει να αγνοηθεί αυτή η διαδικασία – μοιάζει με ένα κύμα που αργά ή γρήγορα θα πλησιάσει συσσωρευτικά σε σημείο μεταμόρφωσης. Αξίζει να δει κάποιος πως βλέπουν οι μη-ευρωπαίοι, όπως οι Ρώσοι την κατάσταση – οι διαδηλώσεις προβάλλονται πια ως σημάδι του αδιέξοδου της Ευρώπης. Το σαββατοκύριακο, έγιναν, επίσης, μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στην λιτότητα και στην ανατολική Ευρώπη – στη Σλοβενία και τη Τσεχία.

Θεσμικά, η Ε.Ε. φαίνεται και πάλιν να μπαίνει σε απραξία, καθώς η υποτιθέμενη χώρα φορέας της, ομοσπονδοποίησης η Γερμανία, ουσιαστικά χαμηλώνει ταχύτητα σε μια έκδηλη προσπάθεια του κυβερνώντος κόμματος να μην έχει απώλειες στις εκλογές που θα γίνουν σε 10 μήνες... Όταν μια ολόκληρη ήπειρος μπαίνει σε τέτοιες διαδικασίες για τις τοπικές εκλογές μιας χώρας, προφανώς, η ιδέα της ομοσπονδοποίησης έχει δρόμο μπροστά της.

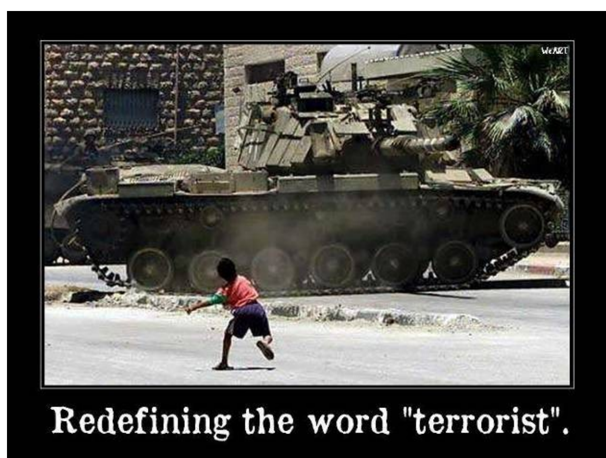
Ταυτόχρονα, έχουν αρχίσει να διαμορφώνονται και ανταγωνιστικές τάσεις. Η τάση των γερμανικών ΜΜΕ να εστιάζουν σε κάποιες χώρες και να ερμηνεύεται η θέση τους ως υπόγεια θέση του Βερολίνου έχει αρχίσει πια να ξεφεύγει από τους εύκολους στόχους στον ευρωπαϊκό νότο – ο στόχος την περασμένη εβδομάδα ήταν η Γαλλία. Και μαζί με τις Γερμανικές διαρροές ή απλώς επιθέσεις των ΜΜΕ, ήρθε και ένα αφιέρωμα του Economist για να αυξήσει την πίεση στη γαλλική σοσιαλιστική κυβέρνηση. Το κεφάλαιο από την μια και το Βερολίνο από την άλλη, σαφώς, θέλουν να πιέσουν το Παρίσι να κάμει υποχωρήσεις στην ατζέντα της άρνησης να δεχτεί όρους η μονομερή λιτότητα – παρά τις πρόσφατες υποχωρήσεις του Ολάντ. Το μπλοκ, το οποίο συγκροτούν οι Γερμανοί είναι κεντροευρωπαϊκό, ενώ οι Γάλλοι φαίνονται να στοχεύουν σε ένα νότιο μπλοκ, στο οποίο θα είναι εκπρόσωποι. Ταυτόχρονα, ωστόσο, οι Γερμανοί φαίνεται να χάνουν τον πρώτο ρόλο, καθώς η εσωστρεφής στάση τους αρχίζει να προκαλεί δυσφορία παγκόσμια: έτσι το ΔΝΤ, το οποίο επιμένει σε αλλαγή των όρων για το ελληνικό χρέος - συμπεριλαμβανομένης και της πιθανότητας νέου κουρέματος - άρχισε ένα πιέζει τη Γερμανία να υποχωρήσει. Υπάρχουν και υπόνοιες ότι πίσω από τις πιέσεις του ΔΝΤ βρίσκονται και εξωευρωπαικοί παράγοντες – όπως οι ΗΠΑ. Ενδέχεται οι ΗΠΑ να επιχειρήσουν να διαμορφώσουν το δικό τους μπλοκ, αφού ήδη Γερμανία και Γαλλία κινούνται ανάλογα.

Η άλλη δύναμη, η οποία παρακολουθεί με ενδιαφέρον τις εξελίξεις στην Ευρώπη είναι η Ρωσία. Οι πρόσφατες αιχμές εναντίον και της Ρωσίας από μερίδα του γερμανικού τύπου - υπάρχει ένα γενικότερο ηγεμονιστικό, αν και κάπως άτσαλο στυλ πρόσφατα - εστιάστηκαν στη «δημοκρατία» στη Ρωσία. Ταυτόχρονα, ωστόσο μια μερίδα του γερμανικού κεφαλαίου θεωρεί ότι όλη αυτή η ρητορική κάνει κακό στα συμφέροντα της χώρας. Έτσι, η καθιερωμένη ετήσια συνάντηση Πούτιν-Μέρκελ είχε και από τα δύο. Μια φαινομενική ψυχρή δημόσια εικόνα, αλλά και μια πρακτική διάσταση στην οποία συμπεριλαμβανόταν και οι υπογραφές εμπορικών συμφωνιών

ανάμεσα στις δύο χώρες. Η Ρωσία, πάντως, φαίνεται να παρακολουθεί και να είναι έτοιμη να παρέμβει σε χώρες στις οποίες μπορεί να μεγιστοποιήσει την θέση και τα συμφέροντα της. Ήδη, τη βδομάδα που πέρασε, υπογράφηκε η συμφωνία για τη δημιουργία του South Stream, του νότιου αγωγού φυσικού αερίου, με τη Σλοβενία. Ενώ στο ρωσικό τύπο υπάρχει ενδιαφέρον και για τις σχέσεις με Ελλάδα και Κύπρο. Αξιοσημείωτο είναι, επίσης, και το γεγονός ότι ακόμα και Εσθονία, μια χώρα με ιστορικό αντί-ρωσικού ρατσισμού τα τελευταία 20 χρόνια, άρχισαν να ακούγονται φωνές για τη σημασία των «εμπορικών σχέσεων με την Ρωσία».

Παράλληλα, με τις ταξικές κινητοποιήσεις και τη διαμόρφωση μπλοκ, αρχίζουν να απλώνονται και οι **πολιτικές της ταυτότητας**: στη Γαλλία έγιναν συγκεντρώσεις των συντηρητικών καθολικών, ενάντια στα σχέδια της σοσιαλιστικής κυβέρνησης να νομιμοποιήσει το γάμο μεταξύ ομοφυλοφίλων και την υιοθέτηση παιδιού. Αντίθετα, στην συντηρητική Ιρλανδία που υποφέρει ακόμα από τις επιπτώσεις του Μνημονίου έγιναν μαζικές συγκεντρώσεις υπέρ του δικαιώματος της άμβλωση – κάτι σχετικά νέο για μια χώρα όπως η Ιρλανδία – εξαιτίας του θανάτου νεαρής από σηψαιμία, λόγω ακριβώς του ότι δεν της αφαιρέθηκε το έμβρυο, έγκαιρα. Προφανώς, οι μετατοπίσεις που έφερε η αμφισβήτησης της πολιτικής και οικονομικής ελίτ μετά την κρίση των τραπεζών, φαίνεται να αγγίζουν και τον πυρήνα της συντηρητικής κουλτούρας της χώρας – τον καθολικισμό. Το γεγονός ότι το Sin Fein, η αριστερή πτέρυγα του IPA, είναι το κόμμα που φαίνεται να ανεβαίνει, είναι εκφραστικό.
http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-20378162

Μέση Ανατολή:
Το Ισραήλ κάνει και πάλι προεκλογική με πτώματα Παλαιστινίων, ενώ τρίζουν επικίνδυνα οι καρέκλες της μοναρχίας και στην Ιορδανία

Η αναζωπύρωση της αντιπαράθεσης ανάμεσα στη Χαμάς και το Ισραήλ έχει κάτι το απελπιστικά επαναληπτικό που θυμίζει ειρωνικά τη φράση της ιστορικού Χ. Αρέντ για την πληκτική

επαναληπτικότητα του κακού – banality of evil. Όπως έγινε και το 2008-09, όταν το Ισραήλ είχε εκλογές, η κυβέρνηση του Τελ Αβίβ αποφάσισε ότι μερικά παλαιστινιακά πτώματα είναι ένα καλό πλαίσιο για την προεκλογική εκστρατεία. Και βέβαια δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ήταν σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο που μας φόρτωσαν οι ΗΠΑ τα κοντέινερ με τα ιρανικά πυρομαχικά, τα οποία αρνούνταν μετά να μεταφερθούν οπουδήποτε αλλού.

Αυτή τη φορά υπήρχαν μικρές διαφορές επί του εδάφους, αλλά μεγάλες διάφορες στο πλαίσιο. Επί του εδάφους, το θέμα είχε να κάμει αρχικά με τη ρίψη παλαιστινιακών ρουκετών που βασικά δεν κτυπούσαν στόχους – απλώς συντηρούσαν ένα είδος ιδιότυπης μορφής ανακωχής. Ξαφνικά, μετά τις αμερικανικές εκλογές, το Ισραήλ αποφάσισε να μετατρέψει το όλο ζήτημα σε εστία ενδεχόμενου πολέμου. Έτσι, ξεκίνησε τις θεαματικές δολοφονίες. Πρέπει να αναφερθεί ότι τα θύματα των Ισραηλινών μέχρι στιγμής υποφέρουν από ταλαιπωρία λόγω φόβου – η ανησυχία, λοιπόν των Ισραηλινών έχει ως αντίτιμο τη δολοφονία Παλαιστινίων. Υπάρχει κάτι σε αυτήν τη σύγκριση που θυμίζει το banality of evil.

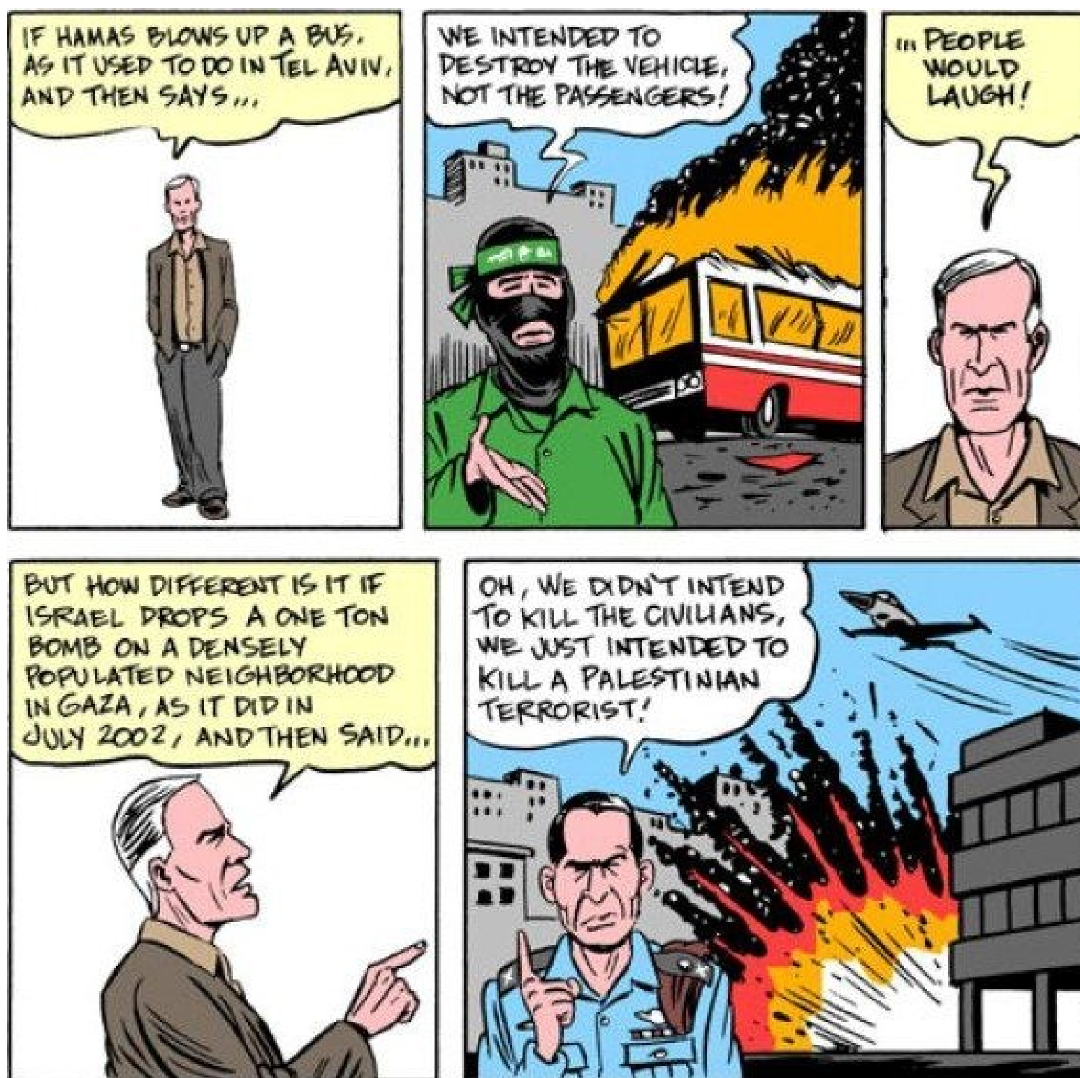
Το πιο ενδιαφέρον ήταν ο στόχος που επέλεξε το Ισραήλ για να αυξήσει την ένταση – δολοφόνησε τον ηγέτη της στρατιωτικής πτέρυγας της Χαμάς, το άτομο το οποίο μεσολαβούσε μέχρι τότε στο να σταματήσουν οι παλαιστινιακές ρίψεις πυραύλων. Προφανώς, το Ισραήλ σκότωσε το διαμεσολαβητή γιατί δεν ήθελε διαμεσολάβηση. Η στρατιωτική καινοτομία από την πλευρά της Χαμας ήταν η εκτόξευση πυραύλων που έφταναν μέχρι τα προάστια των μεγάλων ισραηλιτικών πόλεων.

Όμως και το πλαίσιο ήταν πια διαφορετικό. Πέρα από τις εσωτερικές εκλογές στο Ισραήλ, ο Νετανιάχου μόλις είχε χάσει στις εκλογές στις ΗΠΑ. Πριν λίγους μήνες, μερικοί αναλυτές υποψιάζονταν ότι το Ισραήλ μπορεί να δοκίμαζε ένα μονομερές κτύπημα στο Ιράν, για να εγκλωβίσει την νέα αμερικανική ηγεσία. Με βάση αυτό το σενάριο, η ισραηλιτική ελίτ προσπάθησε, προφανώς, να εγκλωβίσει τον Ομπάμα και οποιαδήποτε κίνηση για την ειρηνευτική διαδικασία. όμως, στον περίγυρο υπήρχαν αλλαγές – ο νέος πρόεδρος της Αιγύπτου πήγε στη Γάζα ως ένδειξη συμπαράστασης. Δεν πρόσφερε, βέβαια, τίποτα το ιδιαίτερο – αλλά αύξησε, επίσης, το χάσμα ανάμεσα στο Ισραήλ και τους τέως Άραβες σύμμαχους τους, όπως η Αίγυπτος. Η κινητοποίηση των αραβικών καθεστώτων υπήρξε πιο έντονη αυτήν τη φορά, αφού η στήριξη των Παλαιστίνιων και ιδιαίτερα της Χαμάς, είναι ένα φύλο συκής ιδιαίτερα για τους ισλαμιστές που είναι στην εξουσία - όπως στην Αίγυπτο και την Τυνησία - και προσπαθούν να βρουν ένα χώρο ανάμεσα στη Δύση και τα εμιράτα του Κόλπου. Από την άλλη, ωστόσο, η αδιάλλακτη στάση του Ισραήλ δείχνει και την αδυναμία τους. Η Δύση, από την άλλη πλευρά, δεν δείχνει ικανοποιημένη – ο Ομπάμα εξέδωσε μια ρητορική στήριξη στο Ισραήλ, αλλά ουσιαστικά μόνο ο Καναδάς πήρε τη συνηθισμένη, από τη Δύση, φιλοισραηλινή στάση. Ο Βρετανός υπουργός εξωτερικών μάλιστα έκανε και έμμεση παρατήρηση στην ισραηλιτική ηγεσία.

Από την άλλη πλευρά ξαφνικά επανεμφανίσθηκε η Ρωσία σαν ευρύτερος παίκτης. Η επένδυση στην Συρία έδειξε την αποφασιστικότητα της αλλά και την συμμαχία της με το σιητικό μπλοκ. Ταυτόχρονα από όλες τις μεγάλες δυνάμεις μόνο η Ρωσία είναι εμπλεκόμενη στην Μέση Ανατολή και έχει σχέσεις και με το Ισραήλ και τους άραβες. Το ότι τόσο ο Μόρσι της Αιγύπτου όσο και ο Ερτογάν τηλεφώνησαν στον Πούτιν για μεσολάβηση ήταν ενδεικτικό.

Στο περιθώριο της νέας παλαιστινό-ισραηλιτικής αντιπαράθεσης σημειώθηκαν δύο κινήσεις. Στη Συρία, μετά την αποτυχία της αντιπολίτευσης στρατιωτικά, η Δύση και τα εμιράτα έπεισαν τους εμπλεκόμενους να φτιάξουν μια νέα οργάνωση – την οποία τα εμιράτα, και η Γαλλία έτρεξαν αμέσως (και ακολούθησαν οι Βρετανοί) να αναγνωρίσουν. Οι πιθανότητές της για σημαντική διαφοροποίηση των δεδομένων δεν έχουν αλλάξει. Απλώς, έχει επιβεβαιωθεί και ισλαμικός της χαρακτήρας, αφού ο νέος ηγέτης είναι και ισλαμιστής κήρυκας.

Οι πραγματικές ειδήσεις, ωστόσο, ήρθαν από την Ιορδανία, όπου ξέσπασαν μαζικές διαδηλώσεις ενάντια στις αυξήσεις στα καύσιμα – και αυτή τη φορά τα συνθήματα εστίασαν και στο βασιλιά. Ο θρόνος του πιο υποτακτικού μονάρχη προς την Δύση τρίζει για κάποιο καιρό τώρα και οι διαδηλώσεις της εβδομάδας ήταν εκφραστικές. Η αστυνομία προέβη σε μαζικές συλλήψεις, όπως στο Μπαχρέιν. Αλλά είναι δύσκολο να ανατραπεί η δυναμική – το πολύ πολύ να πάρει ακόμα καμία επιχορήγηση από τα εμιράτα. Μετά; Ή και αν τελείωσαν και οι επιχορηγήσεις. Και δεν αποκλείεται το Ισραήλ να ανησυχεί, περισσότερο από όλα, για τις πιθανές εξελίξεις στην Ιορδανία.
http://rt.com/news/jordan-protest-king-leave-899/

ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ

Τοπικά

Μαζική διαμαρτυρία πολιτών και οργανώσεων για το Παλιό Λιμάνι – Ψαρολίμανο Λεμεσού

Η Συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού διοργανώνει μαζική εκδήλωση διαμαρτυρίας για προστασία του Παλιού Λιμανιού – Ψαρολίμανου Λεμεσού και καλεί όλους τους Λεμεσιανούς να δηλώσουν ηχηρό το παρόν τους, στην Πλατεία Συντάγματος έξω από το Παλιό Λιμάνι της πόλης, το Σάββατο, 24 Νοεμβρίου 2012, στις 12:00 το μεσημέρι!

Στη συντονιστική Επιτροπή Πολιτών και Οργανώσεων Λεμεσού, συμμετέχουν – με αλφαβητική σειρά – οι ακόλουθοι φορείς της τοπικής κοινωνίας πολιτών:

- Ανεξάρτητη Ομάδα Πολιτών Παλιό Λιμάνι Λεμεσού,
- Επιτροπή Λεμεσού για το Φυσικό Περιβάλλον,
- Κίνηση Αρχιτεκτόνων Λεμεσού,
- Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος Terra Cypria,
- Πρωτοβουλία Ενεργών Πολιτών Λεμεσού,
- Πρωτοβουλία / Παρέμβαση για το Δικαίωμα στην Πόλη και
- Φίλοι της Γης Κύπρου.

Πανευρωπαϊκή εκστρατεία για μια πράσινη και δίκαιη κατανομή του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Ο Πτηνολογικός Σύνδεσμος Κύπρου (BirdLife Cyprus), το Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος (Cyprus Conservation Foundation) Terra Cypria και οι Φίλοι της Γης Κύπρου (Friends of the Earth Cyprus) απευθύνουν κάλεσμα συμμετοχής σε μια πανευρωπαϊκή ηλεκτρονική εκστρατεία, με στόχο τη στροφή του προϋπολογισμού της ΕΕ προς το περιβάλλον και την βιωσιμότητα. Σήμερα, το 40% του προϋπολογισμού της ΕΕ δίνεται στον γεωργικό τομέα μέσω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), χωρίς ουσιαστικές περιβαλλοντικές προϋποθέσεις.

Καθώς οι διαβουλεύσεις για τον καθορισμό του προϋπολογισμού της ΕΕ για την επόμενη προγραμματική περίοδο (Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο 2014-2020) φτάνουν στο τέλος τους, γίνεται όλο και πιο ξεκάθαρο πως οι στόχοι των ευρωπαϊκών χωρών για βιώσιμη ανάπτυξη και προστασία του περιβάλλοντος μπαίνουν στο περιθώριο, καθιστώντας αμφίβολη την οικονομική και περιβαλλοντική ανάκαμψη της Ευρώπης.

Για την προώθηση της ανάπτυξης και την αντιμετώπιση της τρέχουσας οικονομικής και οικολογικής κρίσης, η ΕΕ θα πρέπει να χρηματοδοτεί επενδύσεις για το περιβάλλον, οι οποίες θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητα, θα δημιουργούν πράσινες θέσεις εργασίας και θα προστατεύουν και ενισχύουν τα οφέλη που αποκομίζει η ανθρώπινη κοινωνία από τα φυσικά και γεωργικά οικοσυστήματα.

Γι' αυτό, οι περιβαλλοντικές οργανώσεις της Ευρώπης (ARC2020, BirdLife Europe, European Environmental Bureau – EEB, Friends of the Earth Europe – FoEE, International Federation of Organic Agriculture Movement – IFOAM EU Group και World Wide Fund for Nature – WWF), διοργανώνουν μία πανευρωπαϊκή εκστρατεία με τίτλο «No blank cheques» («Όχι άλλες λευκές επιταγές»), με σκοπό τη δικαιότερη κατανομή του προϋπολογισμού της ΕΕ για το περιβάλλον και τις αγροτικές κοινότητες.

Η εκστρατεία έχει τη μορφή ηλεκτρονικής δράσης και παρέχει τη δυνατότητα στους πολίτες, μέσω μιας ειδικά διαμορφωμένης ιστοσελίδας, να επικοινωνούν με τον ηγέτη της χώρας τους, στέλνοντας μήνυμα ότι τα ευρωπαϊκά κονδύλια θα πρέπει να επενδύουν στο μέλλον των ευρωπαϊκών λαών και όχι να δίνονται ως «λευκές επιταγές», χωρίς όρους και δεσμεύσεις.

Ο Πτηνολογικός Σύνδεσμος Κύπρου, το Κυπριακό Ίδρυμα Προστασίας του Περιβάλλοντος Terra Cypria και οι Φίλοι της Γης Κύπρου καλούν τους Κύπριους πολίτες να συμμετάσχουν στην εκστρατεία, στέλνοντας ένα ηλεκτρονικό μήνυμα διαμαρτυρίας στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους επικεφαλείς της Κυπριακής Προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ. Για περισσότερες πληροφορίες: www.birdlifecyprus.org/gr/news-37-_________.html

Διεθνή

Νάντη, Γαλλία: Ο αγώνας όχι μόνο δεν τέλειωσε, μόλις ξεκίνησε

Η πληροφορία κυκλοφορούσε εδώ και μερικές μέρες: Είναι έτοιμοι να την κατακτήσουν ξανά; Στις 17 Νοεμβρίου, οι ακτιβιστές θα δώσουν ακόμη μια μάχη για να σώσουν τη γη που δίνει τροφή στους αγρότες από τα χέρια του καπιταλισμού.

Το πού, το πότε και το γιατί που πλανιέται εδώ και 40 χρόνια

Πάνε τώρα 40 χρόνια, που κάτοικοι και αγρότες της περιοχής αγωνίζονται για την προστασία της γης τους και για μια οικονομία για τον άνθρωπο και όχι για το χρήμα. Ένας αγώνας κόντρα σε ένα σχέδιο αντί-οικολογικό, αχρείαστο, εξωφρενικά ακριβό και χωρίς μέλλον. Πολλοί έσπευσαν να χαρακτηρίσουν τον αγώνα τελειωμένο, έπειτα από τόσα χρόνια, όμως, είχαν άδικο. Αποφασισμένοι, όσο ποτέ άλλοτε, αρνούνται να θυσιάσουν 2000 εκτάρια αγροτικής γης και δάσους για την κατασκευή ενός αεροδρομίου 30 χιλιόμετρα από τη Νάντη. Τα κόμματα της δεξιάς και της αριστεράς σιωπούν, ενώ το κόμμα των «πρασίνων» πρόδωσε τον αγώνα, καθώς και την

προεκλογική του εκστρατεία για μερικές θέσεις στα υπουργεία της κυβέρνησης Ολάντ και φανέρωσαν έτσι τον Homo Economicus, που κρύβουν μέσα τους.

Οι διαμαρτυρίες, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν πάρα πολλές. Κανείς, όμως, δεν έδινε σημασία, έτσι έγινε αναγκαιότητα μια πιο ριζοσπαστική δράση. Κάτι που θα είχε διάρκεια. Το Μάη του 2011, οργανώθηκε η πρώτη διαμαρτυρία – κατάληψη: ένα είδος Occupy. Για τους πολιτικούς και την εταιρεία Vinci, η περιοχή ονομάζεται «Ζώνη Ειδικής Ανάπτυξης» ("Zone d'Aménagement Différé"). Για τους ακτιβιστές ήταν «Ζώνη προς Καταστροφή» ή καλύτερα «Ζώνη για Προστασία» ("Zone A Défendre"). Ο αγώνας είναι εναντίον της κατασκευής του αεροδρομίου και όσων το στηρίζουν.

Ένας αγώνας, εναντίον της πολιτικής και οικονομικής εκμετάλλευσης των εδαφών στο βωμό της ανάπτυξης. Ο βασικός τους εχθρός, όμως, είναι η εταιρεία Vinci, η οποία πρωταγωνιστεί διεθνώς στον τομέα της χωροταξίας περιβάλλοντος, ή μάλλον στην καταστροφή γης, που εδώ και χρόνια ήταν ελεύθερη και προσβάσιμη στους αγρότες. Μια εταιρεία προσωποποίηση του καπιταλισμού: αρπακτική, επιβλαβής, μη βιώσιμη.

Στο πέρασμα της, μαζί με το σμήνος των θυγατρικών της, τίποτα πλέον δεν μπορεί να βλαστήσει και η φύση μεταμορφώνεται σε τόνους μπετόν. Όταν ο κόσμος αργοπεθαίνει στην καπιταλιστική κρίση και μικροεπιχειρήσεις κλείνουν, φωνάζοντας για έλλειψη χρήματος, η Vinci αγοράζει τους αυτοκινητόδρομους στην Ελλάδα. Έτσι και τώρα, ενώ οι αγρότες στην περιοχή αγωνίζονται να ζήσουν μπροστά στα μεγαθήρια βιομηχανιών, η Vinci θα καταστρέψει 2000 εκτάρια αγροτικής γης για την κατασκευή ενός δεύτερου αεροδρομίου στην περιοχή. Οι μίζες και η προπαγάνδα, για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, κάνουν βροχή. Οι εμπνευστές του αεροδρομίου ήταν σίγουροι για τη νίκη τους και προετοιμάζονταν για την έναρξη της κατασκευής του το 2017, αγνοώντας όμως τους ακτιβιστές τις περιοχής και τις μεγάλες τους νίκες κόντρα στο κατεστημένο, όπως για παράδειγμα τα σχέδια για πυρηνική ενέργεια στις γύρω περιοχές.

Οι πολυάριθμοι αγώνες για στήριξη των γεωργών και των κατοίκων της περιοχής, τα τελευταία χρόνια επέφεραν καρπούς. Ολοένα και περισσότεροι κάτοικοι επανακτούν τα σπίτια και την γη που εξαγοράστηκε από την εταιρεία. Γύρω από την ZAD ("Zone A Défendre") κτίζεται σταδιακά ένας θύλακας αντίστασης. Ξύλινα δεντρόσπιτα, χώροι συγκέντρωσης, αρτοποιείο, βιβλιοθήκη, αποκατεστημένα σπίτια, χώρος φιλοξενίας, ατελιέ ζωγραφικής συνιστούν μερικές από τις εγκαταστάσεις στο αυτόνομο χωριό. Το 2011 αριθμούσαν 60 κατοίκους και με την διαδήλωση τον Μάη του 2011, ο αριθμός τους πολλαπλασιάστηκε.

Τι άλλαξε τον Οκτώβρη που πέρασε

Μέχρι και τη δεύτερη εβδομάδα του Οκτώβρη, μπορούσε κανείς να φτάσει στη ZAD και να κάνει το γύρο των 30 καταλήψεων που ήταν διάσπαρτοι και βρίσκονταν υπό απειλή. Μπορούσες να επισκεφτείς το φτιαγμένο από άχυρο κτίσμα που στέγαζε το φούρνο και προμήθευε όλη την περιοχή με νόστιμο οργανικό ψωμί σε ελεύθερη συνεισφορά, τους πολυάριθμους συλλογικούς λαχανόκηπους, την αυτοσχέδια ανεμογεννήτρια για ενέργεια, ένα σωρό μικρά ξύλινα σπίτια κατασκευασμένα από υλικά που είχαν μαζέψει, πιθανότατα να απολαύσεις μια συναυλία, να συμμετέχεις σε εργαστήρια, να μάθεις αναρρίχηση ή πλέξιμο ή ακόμη και να κατασκευάσεις ένα πήλινο φούρνο. Το πιο σημαντικό είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι κρατούσαν την ZAD στη ζωή και έδειχναν την αντίσταση τους στο καπιταλισμό της κατανάλωσης.

Ενώ αυτοί ζούσαν ένα όνειρο για περισσότερο από ένα χρόνο, την Τρίτη 16 Οκτωβρίου η ώρα 6 το πρωί, μια στρατιά αστυνομικών, περίπου 1200, έφτασαν στην περιοχή και άρχισαν να καταστρέφουν 7 καταλήψεις με πρόφαση ότι παρήγαγαν επικίνδυνα χημικά και έκαψαν ολοσχερώς ένα ξύλινο σπίτι. Η επιχείρηση «Σέζαρ», όπως την ονόμασαν, μόλις είχε ξεκινήσει για την προστασία της γης της εργοδότριας εταιρείας τους. Οι κάτοικοι είδαν τα σπίτια τους να κατεδαφίζονται το ένα μετά το άλλο και τις προσπάθειες τους για άμυνα να γίνονται στόχος των δυνάμεων καταστολής με την ρίψη δακρυγόνων και άλλων επικίνδυνων χημικών – κατά τα άλλα, οι διαμαρτυρόμενοι δέχονταν επίθεση. Παράλληλα, όμως, έβλεπαν τη συμπαράσταση του κόσμου, που τους έφερνε τρόφιμα, στεγνά ρούχα, μπαταρίες και οτιδήποτε άλλο είχαν ανάγκη, ενώ σε όλη τη Γαλλία διοργανώνονταν διαμαρτυρίες συμπαράστασης και αλληλεγγύης. Οι φρικιαστικές εικόνες των κατεδαφίσεων και του αγώνα που έδιναν οι κάτοικοι βρίσκονται εδώ: http://zad.nadir.org/spip.php?article510. Οι διαμαρτυρόμενοι δεν μπόρεσαν να κρατήσουν για πολύ

ενάντια στις μπουλντόζες και στους άντρες με τα μπλε, οπότε αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν και να αφήσουν πίσω τους τα σπίτια τους και τους αγώνες που έδωσαν τον τελευταίο χρόνο.

Η νίκη της Vinci φαινόταν να ήταν οριστική, αφού όλοι είχαν αποχωρήσει απογοητευμένοι. Τουλάχιστον, έτσι φαινόταν, γιατί ένα μήνα μετά οι ακτιβιστές καλούν τον κόσμο να επιστρέψει μαζί τους στην ανακατάληψη της περιοχής. Ο αγώνας δεν τελείωσε και απευθύνουν κάλεσμα υποστήριξης και αλληλεγγύης σε όσους δεν τρέφουν αυταπάτες για την Vinci, το κράτος και τον έλεγχο στην καθημερινότητα. Αυτή είναι μόνο η αρχή.

Η απρόσμενη συμμετοχή και ο πανικός των ΜΜΕ

Φτάνουμε στις 17 Νοεμβρίου. Τις προηγούμενες μέρες οι αρχές προσπαθούσαν με κάθε δυνατό τρόπο να διασπάσουν το κίνημα και να το αποδυναμώσουν. Η αστυνομία θέλοντας να φοβίσει τον κόσμο και να τον αναγκάσει να μην παρευρεθεί στην διαμαρτυρία προχώρησε στην σύλληψη των δύο από τους βασικούς πυρήνες του κινήματος, οι οποίοι κρατούνται από τις αρχές χωρίς να ανακοινωθεί κάποιο διάγγελμα ή έστω μια δικαιολογία της πράξης. Τα ΜΜΕ δεν αναφέρονται καθόλου στην προσπάθεια ανακατάληψης, αλλά ούτε και στις άλλες 18 διαμαρτυρίες συμπαράστασης σκορπισμένες παντού στη

Γαλλία. Τα προγνωστικά δεν ήταν ενθαρρυντικά και αυτό φάνηκε γύρω στις 9 το πρωί τις 17 Νοέμβρη, αφού στη διαμαρτυρία είχαν μαζευτεί μερικές εκατοντάδες ακτιβιστές. Η αστυνομία συνέχισε να προκαλεί σταματώντας αρκετά αυτοκίνητα που είχαν πορεία προς την διαμαρτυρία. Στις περιοχές που γίνονταν οι διαμαρτυρίες συμπαράστασης τα αποτελέσματα ήταν αρκετά ενθαρρυντικά, έτσι οι ακτιβιστές περίμεναν με αγωνία να δουν την συμμετοχή στην κυριότερη διαμαρτυρία. Δεν διαψεύστηκαν.

Μέχρι τις 11 το πρωί, οπότε ήταν προσχεδιασμένη η έναρξη της πορείας, είχαν μαζευτεί γύρω στις 40.000 ακτιβιστές, αγρότες, κάτοικοι της περιοχής, αλλά και άνθρωποι από όλη την Γαλλία έτοιμοι να πολεμήσουν ξανά. Οι διαδηλωτές είχαν μαζί τους 400 τρακτέρ και άλλα τόσα καμιόνια γεμάτα με ξύλα και εργαλεία για να ξανά-κτίσουν αυτά που πριν ένα μήνα τους είχαν καταστρέψει.

Η αστυνομία δεν προσπάθησε, ούτε και να πλησιάσει. Πώς να πλησιάσει σε μια στρατιά από 40,000 «κλόουν», όπως τους χαρακτήρισαν τα ΜΜΕ, από ακτιβιστές εξοπλισμένους και έτοιμους για κάνουν τα αδύνατα δυνατά για να προστατέψουν τα 2,000 εκτάρια γης από την μασέλα της Vinci?

Αξίζει αναφορά και ο πανικός των ΜΜΕ. Κανείς δεν περίμενε αυτήν την συμμετοχή, πόσο μάλλον αυτοί που δεν είχαν αναφέρει τίποτα στα δελτία τους για να διασπάσουν την συμμετοχή.

Έτσι λοιπόν, για να σώσουν τις γκάφες τους, είπαν ότι παρευρέθηκαν 13,500 άτομα στη διαμαρτυρία, από τους οποίους μόνο 4,000 έκαναν την πορεία. Προσπάθησαν να πείσουν το κοινό ότι οι υπόλοιποι 9.500 απλώς πήγαν για να τους δουν να περπατούν. Δεν δίστασαν, επίσης, να υπενθυμίσουν στο κοινό τους ότι αυτοί οι 4,000 είναι επικίνδυνοι και ανεύθυνοι, ενώ όλες τους οι ενέργειες εντελώς παράνομες. Τελειώνοντας το ρεπορτάζ τους αφήνουν να πλανιέται ότι οι αρχές ετοιμάζονται για αντίποινα.

Όμως, η πραγματικότητα ήταν διαφορετική και οι 40,000 διαδηλωτές περπάτησαν όλοι μαζί μέχρι την περιοχή που ίσως κτιστεί το αεροδρόμιο και άρχισαν την δουλειά. Μέχρι τώρα έχουν κτιστεί μια κουζίνα, ένας μεγάλος κοινός χώρος, τουαλέτες και μικρά σπιτάκια για να φιλοξενηθεί ο κόσμος. Φυσικά για την νύχτα είχε ήδη προδιαγραφεί πάρτι για να γιορτάσουν την ανακατάληψη και την μικρή τους νίκη.

Οι ακτιβιστές κατάφεραν να στείλουν ένα ηχηρό μήνυμα στην εταιρεία και στο κράτος. Και πράγματι, είχαν δίκαιο, καθώς αυτό ήταν μόνο η αρχή. Στις επόμενες μέρες τους περιμένει αρκετή δουλειά. Τα δεντρόσπιτα, οι λαχανόκηποι, το αρτοπωλείο, τα μαθήματα αναρρίχησης, η ανεμογεννήτρια περιμένουν....

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Τοπικά

Αντιμνημονιακές δράσεις

Την προηγούμενη Τετάρτη, 14 Νοεμβρίου, διοργανώθηκε η τρίτη αντιμνημονιακή δράση στην Κύπρο τους τελευταίους πέντε μήνες.

Η πρώτη διαμαρτυρία ενάντια στην υπογραφή του Μνημονίου διοργανώθηκε στις 25 Ιουλίου, έξω από το Υπουργείο Οικονομικών στη Λευκωσία, από τη Συμμαχία Ενάντια στο Μνημόνιο. Συγκεκριμένα, κατά τη διάρκεια της προσέλευσης των αντιπροσώπων της Τρόικας στο Υπουργείο Οικονομικών, πέντε ακτιβιστές της Συμμαχίας Ενάντια στο Μνημόνιο ξεδίπλωσαν ένα πανό, το οποίο ανέγραφε: «Δεν θα πληρώσουμε την κρίση του κεφαλαίου – Έξω το ΔΝΤ από την Κύπρο».

Η δεύτερη αντιμνημονιακή δράση διοργανώθηκε στις 9 Νοεμβρίου, έξω από τη Βουλή των Αντιπροσώπων, από την Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) και τη Νέα Διεθνιστική Αριστερά (ΝΕΔΑ). Οι πενήντα περίπου διαμαρτυρόμενοι κρατούσαν πανό, τα οποία ανέγραφαν «Τα κέρδη δικά τους, οι ζημιές δικές μας; – Έξω η Τρόικα» και «Όχι στο Μνημόνιο – Δεν θα πληρώσουν οι εργαζόμενοι τα λάθη των τραπεζών».

Η τρίτη διαμαρτυρία ενάντια στην υπογραφή του Μνημονίου διοργανώθηκε στις 14 Νοεμβρίου, έξω από το Υπουργείο Οικονομικών, από τη Συμμαχία Ενάντια στο Μνημόνιο και τη ΝΕΔΑ. Σε αυτήν, συμμετείχαν 40 περίπου ακτιβιστές, που φώναζαν διάφορα συνθήματα, όπως «Ο λαός δεν χρωστά, δεν πληρώνει, δεν πουλά», «δεν χρωστάω τίποτα, δεν πληρώνω μία» και «Κάτω η χούντα της αγοράς». Παράλληλα, ανάρτησαν διάφορα πανό έξω από το κτίριο του υπουργείου, τα οποία μεταξύ άλλων ανέγραφαν: «Έξω η Τρόικα – Τα κέρδη δικά τους, οι ζημιές δικές μας;", «Φονιάδες των λαών Τροϊκανοί», «Οργή λαού, εξέγερση παντού, έξω η Τρόικα και το ΔΝΤ» και «Τα ριάλια-ριάλια, τζιαι πούντα, οι καπιτα-ληστές τα χώσαν στην πούγκα».

Κατά τη διάρκεια της διαμαρτυρίας, οι ακτιβιστές διαμοίρασαν μία διακήρυξη, η οποία ανέφερε ότι «η ΕΕ εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου. Ο ρόλος της είναι όλο και πιο ξεκάθαρος τα τελευταία χρόνια μέσα από τα μέτρα λιτότητας που επιβάλλει μέσω της Τρόικας σε Ελλάδα, Πορτογαλία και Ιρλανδία. Στην Κύπρο, προσπαθεί να φορτώσει τα χρέη από την κατάρρευση των τραπεζών, στους ώμους των εργαζομένων. Κάτι που αν γίνει θα υποθηκεύσει την κυπριακή οικονομία και το μέλλον των νέων γενεών στους ντόπιους και ξένους κερδοσκόπους και τοκογλύφους τραπεζίτες». Τέλος, σημειώνοντας ότι την ημέρα αυτή έχουν εξαγγελθεί απεργίες σε 23 ευρωπαϊκές χώρες, η διακήρυξη πρόσθετε ότι «δυστυχώς, παρόλο που στα ευρωπαϊκά ΜΜΕ ανακοινώθηκε ότι θα γίνει γενική απεργία στην Κύπρο, τελικά οι συντεχνίες αρκέστηκαν στο να καταθέσουν ένα υπόμνημα στον Πρόεδρο ενάντια στης πολιτικές λιτότητας».

Τρόικα GO HOME
Συμμαχία ενάντια στο
ΜΝΗΜΟΝΙΟ
WWW.SYMMAXIAEM.WORDPRESS.COM

Η ΕΡΑΣ ... χωρίς «ταμπού»

Βαδίζοντας με τα προοδευτικά, εναλλακτικά και ριζοσπαστικά κινήματα της αριστεράς, διαμορφώνοντας μίαν άλλη πραγματικότητα

Στο πλαίσιο των κοινών αγώνων, κινητοποιήσεων και διεκδικήσεων με τα παραδοσιακά και τα νέα, τα εναλλακτικά και τα ριζοσπαστικά, κοινωνικά κινήματα της αριστεράς, η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) λέει:

- Άνοιγμα και άλλων οδοφραγμάτων – για να ενισχύσουμε το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης, την δυνατότητα επαφών μεταξύ των ανθρώπων και να προωθήσουμε την πολιτική της ειρηνικής επανένωσης του τόπου μας ·
- Ναι στην κατάργηση των επιδομάτων των υψηλόβαθμων αξιωματούχων, προκειμένου να ενισχύσουμε τα επιδόματα αυτών που πραγματικά τα έχουν ανάγκη, κυρίως των κατώτερων

κοινωνικών στρωμάτων (π.χ. χαμηλόμισθων και άνεργων), αλλά και των ευπαθών κοινωνικών ομάδων (π.χ. νέων και συνταξιούχων) ·

- Όχι στην κατάργηση της Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής (ΑΤΑ) και του 13ου μισθού, δύο μέτρα κοινωνικής πολιτικής που αποτελούν αδιαπραγμάτευτα ιστορικά κεκτημένα του εργατικού κινήματος και του κοινωνικού κράτους ·
- Ναι στην κατάργηση των επιδομάτων σε Ελληνοκύπριους πρόσφυγες με ψηλά εισοδήματα νοουμένου ότι το κονδύλι που θα εξοικονομηθεί θα χρησιμοποιηθεί για τη στήριξη του κράτους προνοίας.·
- Ναι στη θεσμοθέτηση του συμφώνου συμβίωσης των ομοφυλοφίλων και των λεσβιών. Ναι στην ισότητα όλων ανεξαρτήτως σεξουαλικών προτιμήσεων ·
- Ναι στην αποποινικοποίηση της μαριχουάνας, όχι μόνο γιατί δεν προκαλεί βιολογική εξάρτηση και δεν οδηγεί στο θάνατο, όπως άλλες επιτρεπόμενες ουσίες (π.χ. νικοτίνη και αλκοόλ), αλλά και γιατί η ποινικοποίησή της δημιουργεί συνθήκες κοινωνικής περιθωριοποίησης των χρηστών και εξάρτησης τους από κυκλώματα παράνομου και αισχροκερδούς εμπορίου. Χρειάζεται να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ της χρήσης μαριχουάνας και του εμπορίου κάνναβης ·
- Ναι στη νομική ρύθμιση της καύσης νεκρών, γιατί ο κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να αποφασίζει (και) για τη μεταθανάτια πορεία του σώματος του και της «ψυχής» του ·
- Ναι στη νομιμοποίηση των οικειοθελών αμβλώσεων, γιατί κάθε γυναίκα έχει το δικαίωμα να αποφασίζει η ίδια για το σώμα και την πορεία της ζωής της, χωρίς να εισέρχεται σε ένα παράνομο ιατρικό κύκλωμα ανασφάλειας, εκβιασμού και εξάρτησης ·
- Όχι στην αποποινικοποίηση της παγίδευσης αμπελοπουλιών, τόσο με ξόβεργα, όσο και με δίχτυα, καθώς και τα δύο αποτελούν μη-επιλεκτικά μέσα παγίδευσης και θανάτωσης άγριων πουλιών, επηρεάζοντας έτσι δεκάδες άλλα προστατευόμενα είδη, αρκετά από τα οποία είτε παρουσιάζουν σημαντική μείωση στον πληθυσμό τους ή αντιμετωπίζουν ήδη τον κίνδυνο της εξαφάνισης ·
- Ναι στη δημοσιοποίηση των σοβαρών προβλημάτων υγείας των υποψηφίων προέδρων, καθώς οι πολίτες οφείλουν να γνωρίζουν όχι μόνο γιατί ψηφίζουν κάποιον/κάποια υποψήφιο, αλλά και για πόσο τον/την ψηφίζουν ·
- Ναι στην πλήρη απεξάρτηση του Προέδρου της Δημοκρατίας και των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου από οποιεσδήποτε επαγγελματικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της απαλλαγής τους από χρηματιστηριακές μετοχές και της απομάκρυνσης τους από Διοικητικά Συμβούλια νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου (τραπεζών, εταιρειών και επιχειρήσεων), καθώς επίσης και της δημοσιοποίησης όλων των περιουσιακών τους στοιχείων πριν από το διορισμό τους ·
- Ναι στην απόλυση ανεπαρκών και αναποτελεσματικών δημοσίων υπαλλήλων, στη βάση διαφανών, αξιοκρατικών και θεσμοθετημένων κριτηρίων και διαδικασιών επιλογής και αξιολόγησής τους ·

- Ναι στο διορισμό των Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων με συμβόλαιο και διαφανείς διαδικασίες, αντί της προαγωγής τους από τον εκάστοτε υπουργό ·
- Ναι στη μείωση των εξοπλιστικών δαπανών που πρέπει να περιοριστούν στη συντήρηση των υφιστάμενων οπλικών συστημάτων και να προσαρμοστούν στις ανάγκες της οικονομίας σε συνθήκες κρίσης ·
- Ναι στη δραστική μείωση της στρατιωτικής θητείας στους 12 μήνες και την καθιέρωση θητείας κοινωνικής προσφοράς εκτός στρατού, ίσης διάρκειας, για όσους δεν επιθυμούν να υπηρετήσουν την ΕΦ ·
- Ναι στην κατάργηση της υποχρεωτικής παρακολούθησης του μαθήματος των θρησκευτικών, γιατί η καταναγκαστική διδασκαλία του συγκεκριμένου μαθήματος δεν συνάδει με το σεβασμό του δικαιώματος της ανεξιθρησκίας ·
- Όχι στην επιβολή διδάκτρων στα κρατικά πανεπιστήμια, γιατί πολύ απλά πρέπει να παρέχεται δωρεάν δημόσια παιδεία σε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες ·

Οι προεκλογικές τοποθετήσεις της ΕΡΑΣ δεν στηρίζονται ούτε σε κάποια ψηφοθηρική λογική, ούτε στην εξυπηρέτηση μικροπολιτικών συμφερόντων. Οι πολιτικές θέσεις της ΕΡΑΣ πηγάζουν και νομιμοποιούνται μέσα από τους αγώνες, τις κινητοποιήσεις και τις διεκδικήσεις των προοδευτικών, εναλλακτικών και ριζοσπαστικών κινημάτων της αριστεράς. Ταυτίζονται με τα οράματα και τις επιδιώξεις των εκμεταλλευόμενων στρωμάτων και καταπιεζόμενων ομάδων της Κυπριακής κοινωνίας: των εργαζομένων και των συνδικαλιστών, των νέων και των φοιτητών, των γυναικών και των φεμινιστριών, των ομοφυλόφιλων και των λεσβιών, των ειρηνιστών και των αντιμιλιταριστών, των αντιρρησιών συνείδησης και των περιβαλλοντικών ακτιβιστών.

Για αυτά και μαζί με αυτά τα αδύναμα και αδικημένα τμήματα της κοινωνίας, επιλέξαμε να διαμορφώσουμε μια άλλη πραγματικότητα. Μια άλλη πραγματικότητα, η οποία όχι μόνο είναι εφικτή, αλλά κυρίως επιτακτική. Στόχος μας είναι να αλλάξουμε τον άνθρωπο και να αλλάξουμε την κοινωνία. Χωρίς «ταμπού» και προκαταλήψεις, χωρίς φόβο και με πάθος

Διαμαρτυρία ενάντια στο βομβαρδισμό της Παλαιστίνης από το Ισραήλ

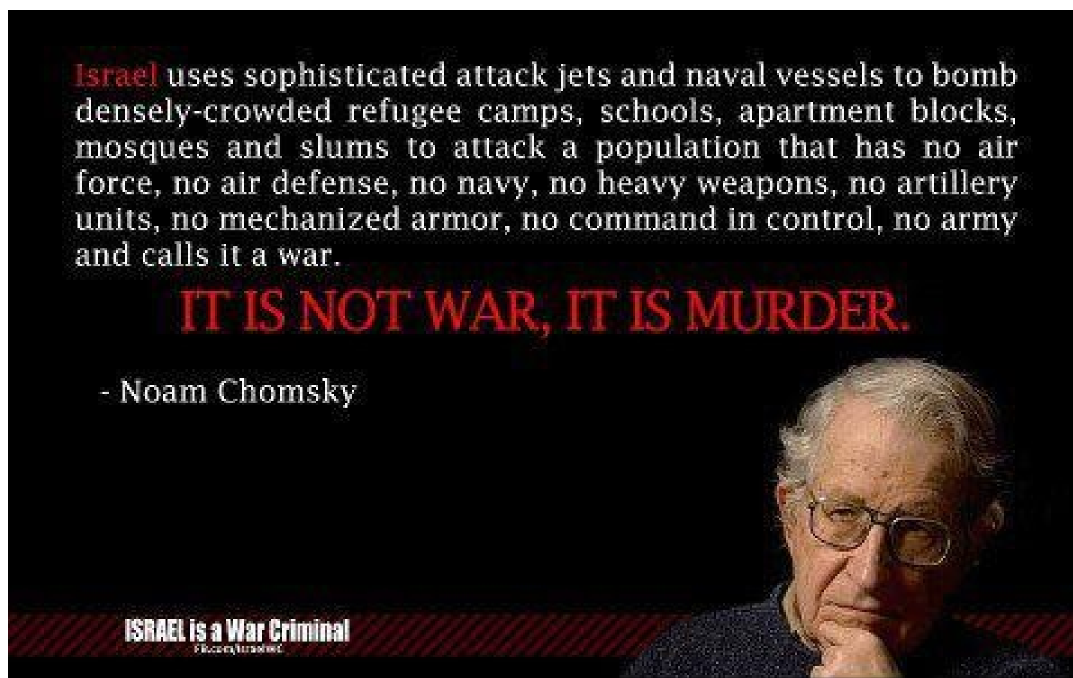
Πορεία αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό που δολοφονείται στην Γάζα από το ισραηλινό κράτος, το ερχόμενο Σάββατο στην Λευκωσία. Συγκέντρωση στις 12:00 στην Πλατεία Ελευθερίας και πορεία στην Πρεσβεία του Ισραήλ. Συμμετέχουν ομάδες από

την εξωκοινοβουλευτική αριστερά και τον αντιεξουσιαστικό χώρο, καθώς επίσης και οι κοινότητες Παλαιστίνιων και Σύριων στην Κύπρο.

Σύνθημα των διαδηλωτών:

«Νίκη στην Ιντιφάντα, Λευτεριά στην Παλαιστίνη!

Όχι στην Συμμαχία Κύπρου – Ισραήλ!»

INTEPNETIKA

Κανείς δεν διακόπτει το internet, υπό το βλέμμα των Anonymous

Τους είχαν προειδοποιήσει, πριν ακόμη αρχίσουν την επίθεση. Ο πόλεμος για τους "Anons" είναι καταδικαστέος, έτσι το Ισραήλ θα τους έβρισκε μπροστά του. Στην κοινότητα, όμως, των "Anons", αυτό που δεν επιτρέπεται είναι το blackout των τηλεπικοινωνιών. Λίγο πριν ξεκινήσουν οι πρώτοι βομβαρδισμοί, κυκλοφόρησε ένα βίντεο που καλούσε την ηγεσία του Ισραήλ να μην αρχίσει τον πόλεμο, ενώ κι αν ξεκινούσε βομβαρδισμούς να μην επενέβαινε στα συστήματα τηλεπικοινωνιών. Όπως είχε γίνει παλαιότερα, στην Αίγυπτο και στην Τυνησία, η ομάδα Telecomix

προετοίμαζε το πακέτο βοήθειας για τους Παλαιστίνιους, για να τους βοηθήσει να διατηρήσουν επαφή, σε περίπτωση που το Ισραήλ διακόψει τα τηλέφωνα και το internet. Μέσα στο πακέτο εξηγούσαν ποιά είναι τα απαραίτητα μέσα και οδηγίες, έτσι ώστε να μπορεί ο οποιοσδήποτε να εκπέμψει με ράδιο και τα απαραίτητα βήματα για να έχουν σύνδεση στο internet, κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες. Το πακέτο στάλθηκε και κόσμος το προωθούσε παντού. Πλέον ήταν καιρός να στραφούν εναντίον της Ισραηλινής κυβέρνησης. Για αρκετή ώρα, δεκάδες διαδικτυακές σελίδες της κυβέρνησής ήταν «Tango Down» για να παρεμποδίσουν την επικοινωνία των Ισραηλιτών και ξεκινούσε ένας άλλος αγώνας για να υπερφορτώσουν τα ισραηλινά τηλεφωνικά δίκτυα.

Δειλά, δειλά, άρχισαν να εμφανίζονται μερικές σελίδες χακαρισμένες με μηνύματα αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους. Στο χορό δεν χόρευαν μόνο οι Anonymous, αλλά και αρκετοί Άραβες hackers.

Η μεγάλη έκρηξη, όμως, έγινε την στιγμή που τόλμησε το Ισραήλ να διακόψει το internet και την τηλεφωνική επικοινωνία. Σε μικρό χρονικό διάστημα, το δεύτερο βίντεο βγήκε καλώντας τους απανταχού Anonymous να συμμετέχουν στο «#opIsrael», ενώ ανέφεραν ότι είναι πλέον αργά για να τους αποτρέψουν. Οποιαδήποτε ιστοσελίδα είχε κατάληξη «.co.il» ήταν πλέον στόχος. Οι σελίδες της κυβέρνησης και του στρατού συνέχισαν να είναι κατειλημμένες και μέσα στις επόμενες ώρες, εκατοντάδες ισραηλιτικές σελίδες ήταν χακαρισμένες με μηνύματα υπέρ της Γάζας.

Σειρά είχαν δύο τράπεζες, οι οποίες, ενώ είχαν τον έλεγχο της ιστοσελίδας τους, είδαν τις βάσεις δεδομένων τους να διαγράφονται και έτσι οι ιστοσελίδες τους να έχουν απλώς μια άσπρη οθόνη.

Με τον ίδιο ρυθμό συνέχισαν να διαγράφουν τις βάσεις δεδομένων του Υπουργείου Εξωτερικών και να δημοσιεύουν πάνω από 2,000 emails και κωδικούς.

Η λίστα των ιστοσελίδων με μηνύματα των Anonymous μεγαλώνει ώρα με την ώρα. Ο αριθμός έχει φτάσει κοντά στις 9,000.

Την Δευτέρα κυκλοφόρησε ένα νέο βίντεο με αρκετά απειλητικό ύφος ενάντια στο Ισραήλ και ακολούθησαν νέες επιθέσεις με κυριότερη στην σελίδα της mastercard του Ισραήλ. Η επίθεση ήταν αρκετά δυνατή που ανάγκασε τον server να κρασάρει έτσι οι οποιεσδήποτε συναλλαγές μέσω αυτής της κάρτας είναι αδύνατες για τους Ισραηλίτες. Στην συνέχεια είχαμε μεγάλες επιθέσεις από γκρουπ πακιστανών hackers που κατάφεραν να χακάρουν τις σελίδες του skype, msn, bing για μερικές ώρες.

Σύμφωνα με τους αρμόδιους του Ισραήλ οι επιθέσεις ξεπέρασαν τα 40.000.000. Ισχυρίζονται ότι πολύ λίγες κατάφεραν να αγγίξουν τις σελίδες της κυβέρνησης όμως στα μάτια του κόσμου φαίνεται η αλήθεια αφού οι σελίδες της κυβέρνησης δεν είναι προσβάσιμες για αρκετές ώρες την ημέρα ενώ ο μεγάλος αριθμός των defaced σελίδων αποδεικνύουν το αντίθετο.

Προς το παρόν, δεν δείχνουν πρόθυμοι να σταματήσουν και φαίνονται να είναι όλοι ενωμένοι, με αρκετούς άσσους στο μανίκι τους. Κανείς δεν ξέρει μέχρι που μπορούν να φτάσουν ή ποιός αριθμός θα τους ικανοποιήσει. Αυτή την στιγμή, φαίνεται ότι θα σταματήσουν, όταν το Ισραήλ σταματήσει τον πόλεμο.

ΣΠΟΝΤΕΣ

- **Ο κ. Α. Αντωνίου διαψεύδει – ο Αβέρωφ;** Καθώς ετοιμαζόταν η έκδοση, έφτασε στο ημαιλ της Δεφτερης Ανάγνωσης επιστολή από την δικηγόρο του βουλευτή κ.Αντωνιου προς την ελληνική εφημερίδα «Παραπολιτικά» η οποία φαίνεται να είχε δημοσιεύσει την λίστα των ονομάτων που παρουσιάζονταν να ήταν βουλευτές και να είχαν δάνεια από την Τράπεζα Κύπρου. Το όνομα Α. Αντωνίου ήταν δεύτερο στην λίστα – με αναφορές για δάνειο 350,000 ευρω. Προς τιμή του ο βουλευτής διαψεύδει. Θα ασχοληθούμε σε επόμενη έκδοση με την επιστολή του όπου ορθώς θέτει και ζητήματα διαπλοκής και της εικόνας των δημοσίων λειτουργών. Αφού λοιπόν ο κ. Αντωνίου διαψεύδει ότι είναι το ίδιο άτομο με αυτό που είχε το δάνειο, τότε θα το κάνει και ο Αβέρωφ ο οποίος είναι πρώτος αναφέρεται να έχει δάνειο 645,000 ευρω και τον οικογενειακό του κύκλο να έχει δάνεια 2 εκατομμυρίων;

- **Ο Συνεργατισμός είναι πιο έμπιστος από την Εκκλησία.** Εντάξει δεν χρειάζεται να πάρει κανείς υπερβολικά σοβαρά μια δημοσκόπηση, ιδιαίτερα τέτοια εποχή, αλλα το ότι καταγράφηκε περισσότεροι εμπιστοσύνη στον Συνεργατισμό από ότι στην Εκκλησία (66% με μόνο 27% αρνητικά, ενώ η Εκκλησία είχε 65% και 30% αρνητικά) είναι ευχάριστο και πρέπει να καταγραφεί στις θετικές τάσεις της Κοινωνίας. Και σαν δείγμα του κυπριακού εκμοντερνισμου. Οπότε το ότι έριχνε σπόντες στον Συνεργατισμό ο Χρυσόστομος μπορεί να μην ήταν και τυχαίο.

- **Άμα κατεβεί και ο Αρχιεπίσκοπος σε διαδήλωση είναι οκ;** Όταν το σαββατοκύριακο ο Αρχιεπίσκοπος δήλωσε «αντιμνημονιακό» (με βασική ανησυχία τις τράπεζες στην οποίες η εκκλησία είναι «μεγαλομέτοχος») και ότι θα κατεβεί στους δρόμους αν χρειαστεί, όλα τα βλέμματα στον Φιλελεύθερο λογικά θα έπρεπε να γυρίσουν στον Διευθυντή Σύνταξης ο οποίος είχε εξαπολύσει επιθέσεις ενάντια στον Πρόεδρο γιατί είχε δηλώσει ότι θα κατεβεί στους δρόμους για να υπερασπιστεί τα δίκαια των εργαζομένων. Την Τρίτη όμως ο κ. Μιχαηλίδης σφύριζε αδιάφορα και συνέχισε τον «αγώνα» ενάντια στους ημικρατικούς – και, κατά συνέπεια, υπέρ της ιδιωτικοποίησης τους. Η οποία είναι και ενδιαφέρουσα εμμονή: να κάνεις ότι δεν καταλαβαίνεις τα εισοδήματα του Δημόσιου από τους ημικρατικούς και να το παίζεις ότι «τι είχαμε τι χάσαμε». Προφανώς κάποιοι έχουν να κερδίσουν και κάποιοι εργάζονται για αυτούς προωθώντας τα συμφέροντα τους. Όμως ο αρχιεπίσκοπος είναι εντάξει να διαδηλώνει για τα συμφέροντα που θεωρεί ότι είναι σημαντικά; Η μήπως τα συμφέροντα των τραπεζών (η και των μεγαλομετόχων που θέλουν φτηνά φιλέτα Δημόσιου πλούτου) επιτρέπουν τα πάντα; Αν ήταν η μόνη αντίφαση.. **Τουλάχιστον τώρα είναι και κατεγραμενο ποιοι θέλουν τα ξεπουλήματα στην Τρόικα – και στους υπόλοιπους**.

- **Καλά η ΕΔΕΚ δεν ξέρει για τη τοπική Χρυσή Αυγή;** Την Παρασκευή η ΕΔΕΜ έκδωσε ανακοίνωση με την οποία αποδοκίμαζε «με βδελυγμία την επονείδιστη συμπεριφορά του αποστήματος του Ελληνικού Δημόσιου βίου, της Χρυσής Αυγής, να ασελγεί στην μνήμη των ηρωικών νεκρών του Πολυτεχνείου..» Πόσες λαμπερές λέξεις…βδελυγμία-επονείδιστη-αποστημα..κλπ. Και όμως μόλις μια μέρα πριν, σύμφωνα με τις εφημερίδες η μαθητική οργάνωση «Αγώνας» συμμετείχε (εδώ πάει το ωιμέ;) μαζί με τους «μαθητές της ΕΦΕΝ και του ΕΛΑΜ» στην εκδήλωση στο οδόφραγμα του Λήδα Πάλας. Καλά οι τοπικοί χρυσαυγιτες δεν είναι «επονείδιστο» «απόστημα» κλπ κλπ; Ο «Αγώνας» σε ποιο κόμμα πρόσκειται;

- **Ο Κασινης και η Shell:** Επειδή έπεσαν οι τόνοι ας τους κρατήσουμε χαμηλά. Αλλα αφού ο κ. Κασίνης ανέφερε την συμφωνία με την Shell η οποία ναυάγησε και με δική του ευθύνη, μπορεί να μας πει πόσο μας έχουν στοιχίσει σαν οικονομία αυτά τα δυο χρόνια από την ακύρωση εκείνης της συμφωνίας; Διότι προφανώς πληρώνουμε περισσότερα σαν οικονομία αφού δεν έχουμε το φυσικό αέριο ακόμα. Το οποίο τώρα θα ξαναπροσπαθήσουμε να φέρουμε. Γιατί; Δεν μας έλεγαν μερικοί τότε ότι αφού βρούμε το δικό μας θα το έχουμε σύντομα; Ποτέ είναι το σύντομα; Προφανώς όταν καθυστερεί μια διαδικασία υπάρχει κόστος – άξιζε αυτό το κόστος; Γιατί αφού θα αγοράσουμε τελικά φυσικό αέριο; Αξίζει να δούμε κάποτε το πλαίσιο εκείνης της ιστορίας που εγκρίθηκε με διαδικασίες αποδεκτές από όλους και ξαφνικά ναυάγησε την τελευταία στιγμή – όταν εμφανίστηκαν μυστήριες νέες προσφορές και εταιρείες. Προφανώς κάποιοι είχαν να κερδίσουν κάτι μήπως με εκείνη την θεαματική εκτροπή;

- **Μαργαριτάρια εποχής: Τι έλεγαν μερικοί τότε.** Αφού ο κ. Πασχαλιδης έκανε μια δήλωση πρόσφατα, θυμάται τι έλεγε ο Αβέρωφ τότε; Θυμάται που ζητούσε «εμμέσως», κατά τα ΜΜΕ, την παραίτηση του; Στις 14 Ιανουαρίου του 2011. Λοιπόν ποιος μας κορόιδευε τότε;

- **Εν τω μεταξύ τι θα γίνει με εκείνο το «πόθεν έσχες» των υπόλοιπων δυο υποψηφίων;** Ακόμα τα μετρούν; Ο Αναστασιάδης σαν να έκανε κίνηση να το αποφύγει; Γιατι;

- **Αχάριστο κεφάλαιο και άπονη ζωή:** Τόσες υπηρεσίες προσφέρουν τα ΜΜΕ στο κεφάλαιο (τραπεζιτικό η άλλο) αλλά οι ιδιοκτήτες κόβουν χωρίς δεύτερη σκέψη μισθούς – και δείχνουν και την πόρτα σε όποιον έχει παράπονα. Κατά τα άλλα θα είναι αντικειμενικά τα ΜΜΕ σε σχέση με τους ιδιοκτήτες. Ακούστηκαν φήμες για αποκοπές σε 3 επιχειρήσεις ΜΜΕ. Κόπηκαν οριζόντια η κλιμακωτά; Έχει και αυτό την σημασία του για την λειτουργία των μηχανισμών.

ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΑΠΟ ΤΑ BLOGS

1. Διομήδη, έμαθα ότι ζεις!

http://edraekpaideutikwn.blogspot.gr/2012/11/blog-post_16.html#.UKZ5XeRJPzh

2. Βόμβα στα γραφεία της Μπαράκα

http://erascy.blogspot.com/2012/11/blog-post_18.html

3. Εθνικισμός, Φασισμός, Ρατσισμός

http://thetrim1.blogspot.com/2012/11/blog-post_17.html

4. Πρόστιμο στη μουσική στο κέντρο της Λευκωσίας

http://www.parathyro.com/?p=16589

5. Οι εξελίξεις στη Συρία στο επίκεντρο Διεθνούς Διάσκεψης του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης στην Τουρκία

http://www.902.gr/είδηση/οι-εξελίξεις-στη-συρία-στο-επίκεντρο-διεθνούς-διάσκεψης-του-πσε-στην-τουρκία

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

Πλέον το λεν απροκάλυπτα: Φταιν' οι χαμηλόμισθοι

Σ. Παπαλάγκι

Με δύο δημοσιεύματα ο Πολίτης, μας πληροφόρησε για το εξής παράδοξο ότι οι χαμηλόμισθοι είναι τελικά υψηλόμισθοι !!!

Το πρώτο στις 26/10/2012 με τίτλο "Υψηλόμισθοι οι "χαμηλόμισθοι"

Χάσμα απολαβών δημόσιου και ιδιωτικού, μετά την τρόικα

Ενώ, πολλοί μιλούν για την ανάγκη ανάπτυξης, ελάχιστοι αντιλαμβάνονται ότι το χάσμα απολαβών - παραγωγικότητας είναι η ρίζα της τρέχουσας οικονομικής κρίσης.

Το συγκεκριμένο, μάλιστα, έπαιξε και ως πρωτοσέλιδο.

Το δεύτερο, ήρθε στον κυριακάτικο Πολίτη στις 3/11/2012, με άρθρο του κύριου αρθρογράφου του οικονομικού τμήματος με τίτλο "Κυπριακός Στρουθοκαμηλισμός"

Η πηγή του άρθρου είναι το Κέντρο Οικονομικών Μελετών του Πανεπιστημίου Κύπρου (Τονίζεται μάλιστα στο άρθρο ότι τα γραφόμενα δεν το λέει μια εργοδοτική οργάνωση, αλλά ακαδημαϊκοί.... λες και έχει διαφορά). Έψαξα στην ιστοσελίδα, δεν βρήκα τον πίνακα που παρουσιάζεται στο άρθρο.. Βρήκα όμως μια παρόμοια έρευνα δημοσιευμένη το Δεκέμβρη του 2011.
Ιδού.
http://www.ucy.ac.cy/data/ecorece/KratikoMisthologio_Comment_16-12-11.pdf
Η έρευνα λέει λίγο πολύ τα ίδια πράγματα.
Η κύρια διαφορά είναι χρονική . Η έρευνα του Πανεπιστημίου που βασίζεται στους μισθούς του 2009. Ενώ, το άρθρο του Πολίτη αφορά στους μισθούς μετά τα μέτρα του 2011, καθώς και προβλέψεις με βάση των προτάσεων της κυβέρνησης και τρόικας.

(Σημειώνοντας βεβαίως ότι η πρόταση της τρόικας συνιστά σωστότερη διόρθωση των μισθών. Προφανώς, κάπου υπάρχει μια ανανεωμένη έκδοση της πιο πάνω έρευνας - αν ξέρει κανένας που μπορούμε να την βρούμε.....)

Ας δούμε τί λέει η έρευνα του 2009 – έστω - σε σύγκριση με τα λίγα νούμερα που παρουσιάζονται στο άρθρο για σήμερα

Καταρχήν, χωρίζουν τους εργαζόμενους στις πιο κάτω ομάδες.
Διευθυντές/ ανώτεροι λειτουργοί, διδακτικό προσωπικό, άλλοι προσοντούχοι, τεχνικοί/βοηθοί, γραφείς/ταμίες, υπάλληλοι υπηρεσιών/πωλητές, ειδικευμένοι εργάτες και ανειδίκευτοι εργάτες.

Για τις πιο πάνω ομάδες, συγκρίνουν τις απολαβές και φτάνουν στο συμπέρασμα ότι οι χαμηλόμισθοί στο δημόσιο τομέα αμείβονται περισσότερο από τους χαμηλόμισθους στον ιδιωτικό , ενώ αντίθετα οι διευθυντάδες του δημοσίου αμείβονται χαμηλότερα.
Τα ίδια στοιχεία, σταθμίζονται (ένας θεός ξέρει πώς - παρόλο που επιβάλλεται), αναλόγως των προσόντων και έτσι εκεί που κατά μέσο όρο ο δημόσιος φέρεται να πληρώνεται 45% περισσότερα, μετά τη στάθμιση πληρώνεται 27% από τον ιδιωτικό υπάλληλο.

Αντίστοιχα, ο οικονομικός συντάκτης του Πολίτη στο άρθρο του στις 29/10/2012 μας λέει κατά λέξη ότι "αν εφαρμοστούν τα μέτρα της τρόικας ως έχουν, από το 116% οι απολαβές των δημοσίων υπαλλήλων θα μειωθούν στο 105% των αντίστοιχων απολαβών στο ιδιωτικό τομέα"

Η έρευνα παρουσιάζει δύο - τρεις άλλες συγκρίσεις που δεν δημοσιεύονται στο άρθρο του Πολίτη.
Η άλλη σημαντική "στρέβλωση" είναι το γεγονός ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι λαμβάνουν αυτόματες προσαυξήσεις - που προκαλούν ηλικιακές στρεβλώσεις.

Έτσι (χοντρικά να το πούμε) ένας 60αρης στο δημόσιο παίρνει 71% πιο ψηλό μισθό από ένα 30άρη του δημοσίου, ενώ ο 60άρης στον ιδιωτικό τομέα παίρνει μόνο 40% πιο ψηλό μισθό με σχέση με τον αντίστοιχο 30άρη. Και αφού, το σωστό είναι ο ιδιωτικός τομέας - έχουμε στρέβλωση.

Η μόρφωση αποτελεί, επίσης, στρέβλωση, αφού το απολυτήριο λυκείου δίνει περισσότερα στο δημόσιο από ότι στον ιδιωτικό τομέα..... Σε σχέση με.... ;;;; (δεν έχω καταλάβει). Προσλαμβάνεται κανένας στο δημόσιο που δεν έχει ούτε απολυτήριο γυμνασίου ; !!

Η άλλη στρέβλωση είναι, βεβαίως, η ΑΤΑ, οι προσαυξήσεις και οι προαγωγές σε σχέση με την ηλικία.

Η έρευνα ολοκληρώνεται με το συμπέρασμα/ πρόβλεψη ότι τα δύο πακέτα μέτρων που είχαν αποφασιστεί (προ τρόικας) θα μείωναν τη διαφορά (παρόλο ότι οι πιο πάνω «στρεβλώσεις» θα διατηρούνταν).....

Η πρόταση της έρευνας είναι να δημιουργηθούν δείκτες παραγωγικότητας στο δημόσιο βάση, των οποίων θα καθορίζονται οι μισθοί. Εναλλακτικά αν μείνουν οι μισθοί, ως έχουν, όπου αλλάζουν με βάση το "κατά το δοκούν δίκαιο" (η φράση έρχεται κατ’ ευθείαν από τον ακαδημαϊκό) η δημόσια υπηρεσία θα συνεχίσει να είναι αναποτελεσματική.

Η πρόταση αυτή αν και αφηρημένη (έχουμε ξαναπεί τη δυσκολία της κατασκευής δεικτών παραγωγικότητας), ας πούμε ότι αντέχεται.....

Ο οικονομικός συντάκτης δε του Πολίτη, μέσω των αφαιρέσεών του, στην ουσία εισηγείται πιο παραγωγικά μέτρα. Οριζόντιες περικοπές, αντί κλιμακωτές, έτσι που οι χαμηλόμισθοί να εναρμονιστούν με τους παραγωγικούς (χαμηλούς) μισθούς του ιδιωτικού τομέα.

....

Τι δε λέει η έρευνα.

Γιατί.....

Οι αριθμοί δεν λένε από μόνοι τους καμιάν αλήθεια.

Έχει σημασία πως τους διαβάζεις.

Έχει σημασία τι θέλεις να σου πουν....

....

Δεν ξέρω πιθανώς να υπάρχει κάπου ολόκληρη η έρευνα (και του 2009 και του 2012), αφού προφανώς αυτή που βρίσκεται στην ιστοσελίδα είναι περίληψη. Στη περίληψη παρουσιάζονται μόνο τα αποτελέσματα και όχι η μεθοδολογία.

Ας πούμε:

Υπάρχουν ένα σωρό δουλειές στο δημόσιο τομέα που για ευνόητους λόγους δεν υπάρχουν στον ιδιωτικό (αστυνομικοί, στρατιωτικοί, πυροσβέστες, διπλωμάτες κλπ) και αντιστρόφως (χρηματιστές, ασφαλιστές, μεσίτες, γκόλντεν μπόυς κλπ). Αυτοί, προφανώς, κάπου τσουβαλιάζονται ώστε να συγκριθούν. Ακόμα και η κατηγορία "πωλητές" - δεν ξέρω στο δημόσιο ποιός πουλά τί ;

Αλλά, ακόμα και αυτοί που είναι συγκρίσιμοι.... Στο διδακτικό προσωπικό για παράδειγμα, στη μέτρηση του μισθού του ιδιωτικού υπολογίζουν και όσους είναι υπάλληλοι σε ιδιωτικά φροντιστήρια (χωρίς 13ο, με ετήσια απόλυση τους μήνες του καλοκαιριού κλπ) ;

Αφήνουμε τη στατικότητα, αφού πολλοί στον ιδιωτικό τομέα πληρώνονται με τη μορφή "προμήθειας", κάτι που προφανώς αλλάζει σε περιόδους φούσκας και περιόδους κρίσης.

Ας πούμε, όμως, ότι το τσουβάλιασμα έγινε με ένα τρόπο μεθοδολογικά σωστό.
Τα νούμερα έχουν σημασία και ως ποσοστά και ως απόλυτοι αριθμοί ανάλογα με το τί παρουσιάζεται.

Ας τα βάλουμε σε ένα πίνακα και να κάνουμε κάποιες συγκρίσεις. Ο πίνακας παρουσιάζει πόσο μεγαλύτερο ποσοστό πληρώνεται ο δημόσιος υπάλληλος, σε σχέση με τον υπάλληλο του ιδιωτικού τομέα.

	Έρευνα 2009 (πραγματικοί μισθοί)	Άρθρο Πολίτη (πραγματικοί) 2013	Άρθρο Πολίτη (πραγματικοί) 2013 μετά τα μέτρα χωρίς κατάργηση 13ου	Άρθρο Πολίτη (πραγματικοί) 2013 μετά τα μέτρα με κατάργηση 13ου
Μέσος όρος	43%	16%	-	5%
Χαμηλόμισθοι	45%	100+% *	70%	54%

(*αναφέρεται απλώς «υπερδιπλάσιος»)

Τί μπορούμε να δούμε από τα πιο πάνω; (θεωρώντας ότι τα νούμερα της έρευνας, από την ίδια πηγή με το άρθρο του Πολίτη – καθώς και τα νούμερα στο άρθρο είναι σωστά)

Καταρχήν, φαίνεται ότι από το 2009 μέχρι το 2012 οι δημόσιοι υπάλληλοι, ενώ κατά μέσο όρο αμείβονταν 43% ψηλότερα σήμερα αμείβονται μόνο 16%, ψηλότερα, ενώ με τα μέτρα θα γίνει 5%.

Οπόταν, το μεγαλύτερο κομμάτι της στρέβλωσης έχει είδη διορθωθεί. (Αμ δε , δεν τους φτάνει για τον οικονομικό συντάκτη αυτό είναι απαράδεκτο, αφού λόγω μονιμότητας οι δημόσιοι υπάλληλοι έπρεπε να πληρώνονται λιγότερα από τους ιδιωτικούς).

Το πιο σημαντικό, βεβαίως, είναι ότι ενώ οι ανειδίκευτοι εργάτες του δημοσίου πληρώνονταν 45% περισσότερα από τους αντίστοιχους του ιδιωτικού τομέα το 2009 , σε μόλις τρία χρόνια πληρώνονται τα υπερδιπλάσια.

Που μπορεί να σημαίνει ότι:

Α) Οι μισθοί των χαμηλόμισθων δημοσίων υπαλλήλων αυξήθηκαν δραματικά ή

Β) Έγινε πραγματικοί σφαγή στους μισθούς των χαμηλόμισθων στον ιδιωτικό τομέα.

Γ) και τα δύο μαζί

Εσείς πιο από τα πιο πάνω νομίζεται ότι έγινε ;

Η απάντηση υπάρχει εν μέρει στο άρθρο του Πολίτη, αφού φαίνεται ξεκάθαρα, ότι το 2011 τουλάχιστον οι μισθοί στο δημόσιο μειώθηκαν.... Οπόταν....

Το πρόβλημα, βεβαίως, βρίσκεται στη στατικότητα της αντίληψης τους (αφού κινούνται κλασικά με χρόνους χρηματιστηρίου και όχι χρόνο της πολιτικής οικονομίας) και στη πίστη τους, στην αποτελεσματικότητα της ελεύθερης αγοράς.

Αν, λέει, αποφασιστούν οι οριζόντιες περικοπές που εισηγείται η τρόικα, θα εξισωθούν οι μισθοί δημόσιου και ιδιωτικού.... Μα αφού μετά από κάθε περικοπή στο δημόσιο, ακολουθεί σφαγή στον ιδιωτικό τομέα. Που σημαίνει ότι αν μειωθούν ακόμα περισσότερο οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα, τότε το χάσμα θα εξακολουθήσει να υφίσταται.... οπότε, θα χρειαστούμε ξανά νέες περικοπές και τανάπαλιν.

Συγκρίνεται τα νούμερα του 2009 και του 2012 των «ακαδημαϊκών ερευνών» και η απάντηση είναι μπροστά σας.

Άσε που προκύπτει ένα άλλο ερώτημα.

Αν οι μέσοι μισθοί δημόσιων και ιδιωτικών υπαλλήλων από το 2009 ως το 2012 συγκλίνουν, (από 43% περισσότερα στο 16%) ενώ για τους χαμηλόμισθους κινούνται στην αντίθετη πορεία (για το διδακτικό προσωπικό είναι λίγο πολύ σταθερά), τότε ξανά ένα από τα πιο κάτω μπορεί να συμβαίνει

Α) Οι μέσοι και υψηλόμισθοι δημόσιοι υπάλληλοι δέχτηκαν τρομερές μειώσεις στους μισθούς τους

Β) Οι μέσοι και υψηλόμισθοι ιδιωτικοί υπάλληλοι δέχτηκαν τρομερές αυξήσεις στους μισθούς τους.

Γ) και τα δύο μαζί

Δεν έχω την απάντηση την αφήνω στη κρίση σας .

Τα νούμερα, βεβαίως, έχουν σημασία και ως ποσοστά και ως απόλυτοι αριθμοί αναλόγως με το τί παρουσιάζεται

Γιατί κάπου θα θέλαμε να μας πουν πόσα πληρώνεται κατά μέσο όρος ο χαμηλόμισθός στον ιδιωτικό τομέα ;

Σε ευρώ να μας πουν, όχι σε ποσοστά.

Και μετά, βεβαίως, να μας πουν με τούτο το ποσό, αν οι ίδιοι μπορούν να ζήσουν....

Απόλυτους αριθμούς, επίσης, θα θέλαμε για το πόσοι ακριβώς είναι οι χαμηλόμισθοι και οι υψηλόμισθοι ; Έχει διαφορά.

Επίσης, το διάγραμμα 5 στη σελίδα 3 της έρευνας, δεν δείχνει μόνο ότι χαμηλόμισθοι του ιδιωτικού έχουν μεγαλύτερη απόσταση από το μέσο μισθό σε σχέση με αυτούς του ιδιωτικού (και το αντίθετο για τους ψηλόμισθους). Από το ίδιο ακριβώς διάγραμμα, (με τη δική τους μεθοδολογία και αριθμούς) φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο "χαμηλόμισθος" και "ψηλόμισθος" του δημοσίου τομέα είναι πιο κοντά στο μέσο μισθό.

Σε αντίθεση με τον παραγωγικό ιδιωτικό τομέα (όπου τα κέρδη και την παραγωγικότητα τα παίρνουν αποκλειστικά τα χρυσά παιδιά) ο πίνακας δείχνει, επίσης, τη τεράστια ανισότητα που υπάρχει στον ιδιωτικό τομέα.

Δεν φαίνεται αυτό να είναι άξιο λόγου να αναφερθεί....

Και όλα αυτά, όταν ο ίδιος ο Economist σε πρόσφατη έκδοση λέει ξεκάθαρα πλέον ότι οι ανισότητες, δεν είναι απλώς κοινωνικά άδικες, αλλά πλέον στέκονται τροχοπέδη στην ανάπτυξη. Πλέον, δεν είναι απλώς θέμα "κατά το δοκούν δικαιοσύνης" - οι πιο έξυπνοι έχουν ξεκινήσει να καταλαβαίνουν ότι η ανισότητα "δεν συμφέρει".

Παρ' όλα αυτά, η έρευνα του πανεπιστημίου, καθώς και ο αρθρογράφος του Πολίτη στηρίζουν την όλη ανάλυση τους πάνω σε μια υπόθεση, η οποία δεν είναι αποδειγμένη, ούτε καν με βάση τη θεωρία της ελεύθερης αγοράς.

Οι υποθέσεις βάση των οποίων παρουσιάζουν τα δεδομένα και προτείνουν λύσεις είναι η εξής δύο:

Στον Πολίτη:

«ελάχιστοι αντιλαμβάνονται ότι το χάσμα απολαβών – παραγωγικότητας είναι η ρίζα της τρέχουσας οικονομικής κρίσης»

Στην έρευνα:

"Ο μισθός στον ιδιωτικό τομέα τείνει να είναι ίσος με τη παραγωγικότητα του υπαλλήλου. Αν είναι πιο ψηλός, η επιχείρηση θα κλείσει. Αν είναι πιο χαμηλός η επιχείρηση θα προσλάβει περισσότερους υπαλλήλους μέχρι ο μισθός να είναι ίσος με τη παραγωγικότητα. Επομένως, οι μισθοί στον ιδιωτικό τομέα είναι σημείο αναφοράς για να εκτιμηθεί πόσο υπεραμοίβονται ή υποαμοίβονται οι δημόσιοι υπάλληλοι"

Είναι, όντως, ο μισθός στον ιδιωτικό τομέα ίσος με τη παραγωγικότητα ;
Ένα σωρό έρευνες, τόσο στην Κύπρο, όσο και στο εξωτερικό, κυρίως μετά την επικράτηση του νεοφιλελεύθερου δόγματος έχουν αποδείξει ότι, ενώ η παραγωγικότητα αυξάνεται, οι πραγματικοί μισθοί, είτε έχουν μείνει, σταθεροί είτε (στις πλείστες περιπτώσεις) έχουν μειωθεί.
Οπόταν, η βασική υπόθεση που στηρίζεται σε ένα θεωρητικό κατασκεύασμα, δεν στηρίζεται από τα δεδομένα. Στηρίζεται στη θρησκευτική (σε βαθμό φονταμενταλισμού ενίοτε) πίστη, ότι επειδή είναι το αποτέλεσμα της αγοράς είναι αυτόματα το σωστό - και αν τα δεδομένα λεν άλλα, τότε ή μιλούμε για στρέβλωση ή για μια διαδικασία προς τη διόρθωση.... Την πιθανότητα να κάνουν λάθος την έχουν απολύσει εκ προοιμίου.

Αντί να ρωτήσουν πόσα παράγει; πόσα αμείβεται ; Αμείβεται σε σχέση με την παραγωγικότητα του ;

Αποφασίζουν να βάλουν το άλογο μπροστά από την άμαξα. Οπόταν λεν ; Πόσα πιάνει; Τόσα. ΑΡΑ τόση είναι η παραγωγικότητα του, ΑΦΟΥ η αγία ελεύθερη αγορά πάντα κάνει το σωστό.
Εμμ. Δε δουλεύει έτσι η επιστήμη.
Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε βασικούς κανόνες μεθοδολογίας.

Έλα στο παζάρι να δεις, αν οι εταιρείες δουλεύουν όπως πιο πάνω.

Γιατί δεν δοκιμάζει κάποιος αυτής της άποψης να πάει σήμερα στον εργοδότη του και να του πει : Κοίτα να δεις μάστρε, πέρσι έκαμα 1000, φέτος έκαμα 1500 κομμάτια (πέρσι δούλευα τόσες ώρες, φέτος δούλεψα περισσότερες κλπ), θέλω 50% αύξηση.
Πόσες πιθανότητες έχει να του πει:
Εντάξει γιε μου να σου δώσω ή
Φύε γιε μου και βρίσκω άλλο πιο φτηνόν που εσένα.

Τούτοι οι θεωρητικοί της ελεύθερης αγοράς, με κάνουν να αναρωτούμαι μερικές φορές αν έχουν επαφή με την πραγματικότητα.

Είναι τόσο βαθιά ριζωμένη η πεποίθηση ότι, αφού έτσι είναι το αποτέλεσμα στον ιδιωτικό τομέα, αυτό είναι αυτόματα παραγωγικό. Ούτε πώς οι παραγωγικοί τραπεζίτες έχουν βουλιάξει, όχι μόνο

τις επιχειρήσεις τους, αλλά κινδυνεύουν να βουλιάξουν και την οικονομία. Και άμα το πεις , ε τότε είναι έλλειψη εποπτικού πλαισίου τη στιγμή που οτιδήποτε έχει να κάνει με το κράτος τους προκαλεί αλλεργία.

Επίσης, η ίδια η θεωρία της ελεύθερης αγοράς αναφέρει πέρα από την παραγωγικότητα και άλλους παράγοντες που καθορίζουν το ύψος του μισθού. Με πιο σημαντικό, βεβαίως, τη ζήτηση και την προσφορά.

Απλώς παραδείγματα.
Σε περίοδο κρίσης, με την αγορά στο ναδίρ και την ανεργία να αυξάνεται, μειώνεται η ζήτηση για εργασία, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται η προσφορά (ελέω ανεργίας), με αποτέλεσμα τη μείωση των μισθών - το οποίο ουδεμία σχέση έχει με την υφιστάμενη παραγωγικότητα των εργαζομένων.

Όσον αφορά, κυρίως, στους χαμηλόμισθους εργάτες μέρος της απάντηση δόθηκε από το δικηγόρο των τραπεζών και πρόεδρο της επιτροπής οικονομικών, όταν επιχειρηματολογούσε κατά του κατώτατου μισθού. Οι ξένοι εργάτες είναι διατεθειμένοι να δουλέψουν με πιο χαμηλούς μισθούς, αφού στη χώρα τους το κόστος ζωής είναι κατά πολύ χαμηλότερο. Με αποτέλεσμα να συμπιέζονται ακόμα περισσότερο οι μισθοί στις θέσεις για ανειδίκευτους εργάτες. Το γεγονός ότι οι άνθρωποι αυτοί, λόγω της φτώχειας τους, δέχονται χαμηλότερους μισθούς είναι προφανές ότι ουδεμία σχέση έχει με την παραγωγικότητα τους.

(Και για αυτό ο συντάκτης παραπονιέται στο άρθρο της 3/11. «Ήδη η κυβέρνηση δεν δίνει με ευκολία άδειες εργασίες. Βγάζει τη πίστη όλων όσους θέλουν να εργοδοτήσουν ξένους. Ήδη, κάνει περισσότερους ελέγχους»..... Όπα! Κινδυνεύουμε να ξεφύγουμε και από τα όρια της νομιμότητας. Μας ενοχλεί πλέον και ο έλεγχος)

Με το ίδιο σκεπτικό εξηγείται και η διαφορά μισθών μεταξύ του διδακτικού προσωπικού στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Είναι γνωστό ότι στην κυπριακή κοινωνία έχουμε περισσότερους δασκάλους/καθηγητές από όσους μπορεί να απορροφήσει το δημόσιο. Η αυξημένη προσφορά είναι εμφανής ότι δίνει το δικαίωμα στους εργοδότες ιδιωτικού τομέα να κατακρημνίσουν τους μισθούς του διδακτικού προσωπικού.

Να μην αναφέρουμε, βεβαίως, ότι στην έρευνα του Economist, υπάρχει η παραδοχή ότι η αυξημένη ανισότητα είναι μεταξύ άλλων αποτέλεσμα της μείωσης της δύναμης των συντεχνιών.

Καθώς, αναφέραμε και πρόσφατα με βάση ακόμα τις δικές τους έρευνες (global competitiveness index), οι κύπριοι διευθυντάδες του ιδιωτικού τομέα είναι οι ίδιοι μια από τις σοβαρότερες αιτίες της

χαμηλής ανταγωνιστικότητας. Παρόλ' αυτά, οι συντάκτες της έρευνας και του άρθρου, επιμένουν - ΑΦΟΥ τα παίρνουν, ΑΡΑ τα δικαιούνται.

Τέλος, ένα σχόλιο για το τρόπο που βγάζουν συμπεράσματα. Στο άρθρο της 3/11, έχει λέει πρόβλημα για ένα συνέδριο που διοργανώθηκε και αφορά στην ανισότητα μισθού ανδρών και γυναικών. Και λέει γιατί να κάνουμε συνέδρια για μια διαφορά 15-25%, «ενώ για ένα χάσμα 100-120% σιωπούμε».

Το 100-120%, βεβαίως, αφορά χαμηλόμισθους και διδακτικό προσωπικό, όχι το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων.... λεπτομέρειες...
Στο δικό του άρθρο, μόλις της προηγούμενη βδομάδα (όπως είπαμε πιο πάνω) ο μέσος μισθός είναι μόνο 16% ψηλότερος.
Αλλά το πιο σημαντικό:
Συνέδριο για την ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών γίνεται με σκοπό να αυξηθεί ο μισθός των γυναικών και όχι να πέσει ο μισθός των ανδρών.... Σε αντίθεση με τις δικές του απόψεις....

Μετά από τη πιο πάνω έρευνα και εισηγήσεις αναρωτιέμαι τί (μπορούμε) να περιμένουμε.
Θα σταματήσουν, άραγε, να δημοσιεύουν μισθούς υψηλόμισθων (χαμηλόμισθων) δημοσίων υπαλλήλων, αφού τελικά έχει αποδειχθεί ότι έπρεπε να πληρώνονται περισσότερα;

Και θα ξεκινήσουν να δημοσιεύουν τους μισθούς των χαμηλόμισθων υψηλόμισθων δημοσίων υπαλλήλων ;

ΣΚΑΝΔΑΛΟ: ΕΝΩ Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΚΑΛΠΑΖΕΙ ΟΙ ΧΑΜΗΛΟΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΠΑΡΤΥ ΜΕ 1200 ΕΥΡΩ ΜΗΝΙΑΙΩΣ.

EVENTS

Συνέδριο "Through the roadblocks: realities in raw motion"

Το συνέδριο Through the roadblocks: realities in raw motion συν-διοργανώνεται από το Τμήμα Πολυμέσων και Γραφικών Τεχνών (Ερευνητικό Εργαστήριο Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης) του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, τη μη κυβερνητική οργάνωση NeMeκαι το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου.

Το "Through the roadblocks: realities in raw motion" στοχεύει να εξετάσει την πολύπλοκη δυναμική και τις συχνά παραγνωρισμένες διασυνδέσεις μεταξύ συμπερίληψης και αποκλεισμού, αποδοχής και άρνησης, ταυτότητας και συνόρων, το καθεστώς της υπηκοότητας, και τη θεμελιακή απορία της δημοκρατίας στην Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο. Το συνέδριο διεξάγεται στη διάρκεια της κυπριακής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που αποτελεί όχι μόνο κίνητρο για να εξεταστεί η πρόσφατη ιστορία του μοιρασμένου νησιού, αλλά και εξαιρετική ευκαιρία να τεθούν στο επίκεντρο της προσοχής τα «οδοφράγματα» [roadblocks]: πραγματικά, υπαινισσόμενα, κεκαλυμμένα ή κατασταλτικά, τα οποία συνεχίζουν να υφίστανται στην ευρύτερη περιοχή μας. Μετά την «Αραβική Άνοιξη» και τα «κινήματα κατάληψης» [Occupy movements], ο ενθουσιασμός που υπήρχε μέχρι και πριν ένα χρόνο έχει μετατραπεί σε μακροπρόθεσμη διαδικασίας ανασυγκρότησης και σε απόηχους διαφορετικών στρατηγικών και εξελίξεων. Για να θυμηθούμε τον Tomasi di Lampedusa, μήπως τα πάντα πρέπει να αλλάξουν ώστε να μείνουν τα ίδια, ή μπορούμε πραγματικά να πούμε ότι κάποια οδοφράγματα έχουν γκρεμιστεί και διαπεραστεί; Όποια κι αν είναι η απάντηση στο παραπάνω, ποιος είναι ο ρόλος της τέχνης και τι συμβαίνει όταν η τέχνη συναντάται με την πολιτική; Οδοφράγματα και, γενικότερα, σύνορα υπάρχουν για να αποκλείουν και για να εμποδίζουν τη διάβαση. Παρόλα αυτά, οι άνθρωποι, οι ιδέες, οι κουλτούρες και, συχνά, τα πολιτικά «προϊόντα» εκθέτουν τη διάβρωση αυτών των εξαναγκαστικών διαχωριστικών γραμμών. Ποια είναι η φύση αυτών των περασμάτων και ποιες μετεξελίξεις λαμβάνουν χώρα στη διάρκειά τους; Είναι τα διαφόρων ειδών οδοφράγματα απλώς διαχωριστικές και παρεμποδιστικές γραμμές, ή αποτελούν και χώρους που εμπεριέχουν (με όλες τις σημασίες της λέξης) δράσεις που συναντώνται αποκλειστικά σε αυτούς; Για να απαντήσουν τα παραπάνω αλλά και άλλα ερωτήματα, φιλόσοφοι και καλλιτέχνες, θεωρητικοί και ακτιβιστές από διαφορετικά επαγγελματικά πεδία και από διαφορετικά μέρη του κόσμου, θα συναντηθούν στη Λεμεσό, προσφέροντας απόδειξη ότι αυτό καθαυτό το γεγονός της συνεύρεσης, βοηθά στη δημιουργία μιας κοινής δυναμικής, η οποία θέτει υπό αμφισβήτηση τα όποια διαφορετικά οδοφράγματα.

Κύριοι [keynote] ομιλητές

- Gayatri Chakravorty Spivak (IN/US)
- Tariq Ali (PK/UK)

Βασικοί ομιλητές στις διάφορες ενότητες

Lanfranco, Aceti (IT/UK/TR), George Alexander (AU), Srećko Horvat (HR), Nada Shabout (IQ/US).

Ομιλητές

Κλίτσα Αντωνίου (CY), Boris Bakal (HR), Helene Black (CY), Umut Bozkurt (CY), Bernd Bräunlich (DE), Çağlar Çetin (TR), Cotis K (GR), Γιάννης Γιαπάνης (CY), Αντώνης Δανός (CY), Γιάννης Ζάννος (GR), Mayssa Fattouh (LB/QA), Phillip George (AU), Jean-Pierre Hébert (FR/CA), Tahl Kaminer (IL), George Katodrytis (CY/AE), Lara Khaldi (PS), Yazan Khalili (PS), Nesrine Khodr (LB), Γαβριήλ Κουρέας (CY/UK), Μαρία Λιανού (CY/GR), Peter Lyssiotis (AU), Άντρη Μιχαήλ (CY/FR), Αντώνης Μπαλασόπουλος (GR/CY), Γιάννος Οικονόμου (CY), Ανδρέας Παναγιώτου (CY), Katerina Pejovic (SI), Άρτεμις Ποταμιάνου (GR), Ghalya Saadawi (LB/UK), Nana Sachini (GR), Guli Silberstein (IL), Sharmeen Syed (PK/AE), Νίκος Σύννος (CY), Σοφία Τουμπούρα (GR), Νίκος Τριμικλινιώτης (CY), Susanne Weiß (DE), Δημήτρης Χαρίτος (GR), Γιάννης Χρηστίδης (GR/CY), Μαριάννα Χριστοφίδου (CY/DE), Lena Zeise (DE).

Η γλώσσα του συνεδρίου είναι η αγγλική. Η παρακολούθηση είναι δωρεάν και ανοικτή στο κοινό.

Προεδρεύοντες του συνεδρίου:

Αντώνης Δανός (Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου) και Helene Black (NeMe)

Συντονιστής εξωτερικού:

Srećko Horvat

Συντονιστής Κύπρου:

Νικόλας Δευτεράς

Επιμελητής τόμου κειμένων του συνεδρίου:

Denise Robinson

Ημερομηνίες και Χώροι

23 Νοεμβρίου 2012, 11πμ – 5.30μμ

Παρουσιάσεις των συνεργασιών καλλιτεχνών & θεωρητικών: Αίθουσα Βερεγγάρια, Κέντρο Ευαγόρα Λανίτη, Λεμεσός, Κύπρος.

23 Νοεμβρίου 2012, 8μμ – 10μμ

Βραδινή κύρια [keynote] διάλεξη: Gayatri Chakravorty Spivak, Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος.

24 Νοεμβρίου 2012, 11πμ – 5.30μμ

Παρουσιάσεις σε ενότητες: Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος.

25 Νοεμβρίου 2012, 11πμ – 5.30μμ

Παρουσιάσεις σε ενότητες: Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος.

25 Νοεμβρίου 2012, 8μμ – 10μμ

Βραδινή κύρια [keynote] διάλεξη: Tariq Ali, Αμφιθέατρο Πεύκιος Γεωργιάδης, Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Λεμεσός, Κύπρος.

Κύριος Χορηγός:

Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού Κύπρου.

Χορηγοί:

Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου, Δήμος Λεμεσού, Πρεσβεία της Γερμανίας στην Κύπρο, Πρεσβεία του Ισραήλ στην Κύπρο, Australia Council of the Arts, Roberto Cimetta Fund, IFA, NDLINE, Εφημερίδα Πολίτης, Kanika Pantheon Hotel.

Για περισσότερες πληροφορίες:

- http://www.neme.org/1481/conference-through-the-roadblocks
- http://www.cut.ac.cy/mga/research/arthistory/Activities/
- Programme

